

Ó. es. kir. apost. Felségének elismerő okiratával, s elsőrendű éremmel Pesten, és első államéremmel Bécsben kitüntetett, s legjobbnak elismert egybefoglalt

KASZÁLÓ-, ARATÓ-GÉPEK,

szerkezetük egyszerű és szilárd, hatásuk mindkét irányban kitűnő, két lóval vagy két ökörrel hajthatók, és kizárólag szabadalmazott

2140 **nyomtató-gépek,** (8-10)

melyek mindennemű gabnát félnyi költség megtakarításával tisztán és tökéletesen, s a legegyszerűbb és alkalmas módon kinyomtatják, kaphatók:

KACHELMANN KÁROLYNÁL
SELMECZEN,

Koczó Pál urnál Pesten, Tóth Lajos és társa urnánál Debreczenben. T. E. Mader urnál Pozsonyban. A jó hatásért és tartóságért egy évig kezkesedik, utasítások, leírások és rajzok bérmentve kiszolgáltatnak.

Részletfizetésre

ajánlatok a következő huzásokhoz:

1 5%-os 1860-iki	500 forintos jegy, 24 havi részletekben	28 ftjával.
1 " 1860 "	" " " " " "	4 ft. 75 krval.
1 " 1864 "	100 " " " " " "	4 ftjával.
1 " 1864 "	50 " " " " " "	2 " "

Társasjátékok 2189 (1-3)

évnegyedekint 4 forint, 20 darab valamennyi ausztriai sorsjegyre, egy badeni 35 fős jegy hozzáadásával.

25 részletre. A befizetés nem fog elveszni, minthogy a társasjáték berégtérvel a sorsjegyek eladtnak, és az egész eladási órálat a 20 részvevő között felosztatik.

Milandi sorsjegyek 6 ftjával, évenként 4 huzás, főnyeremény 100,000 franc.

Pénz mindennemű értékpapírokra, visszafizethető akár egyszerre, akár részletekben.

Megvétel és eladása mindentelje állam-, ipar- és sorsjátéki értékpapíroknak, arany- és ezüst-pénzeknek, a napi árfolyam szerint.

Vidéki megbízások pontosan teljesítenek.

KÁROLY JÓZSEF
valtoztató Pesten, harminczad-utca 3. szám.

Előfizetési felhívás

MAGYAR UJSÁG

f. évi július - deczemberi folyamára.

Előfizetési feltételek:

Postán küldve:

Egy óra	1 ft. 50 kr.
Három óra (július-szeptember)	4 " 50 "
Hat óra (július-december)	9 " - "

Buda-Pesten házhoz hordatva:

Egy óra	1 ft. 40 kr.
Három óra (július-szeptember)	4 " - "
Hat óra (július-december)	8 " - "

(2-3) **A Magyar Ujság kiadó-hivatala**
Pest, egyetem-utca 4. sz.

Teljesszámú példányokkal még folyvást szolgálhatunk.

Allg. land- u. forstw. Zeitung, } grösste österr. landwirthsch. Zeitschrift, wöchentlich 1 1/4 Bogen stark, reich illustrirt, ganzjährig fl. 6, halbjährig fl. 3

Der praktische Landwirth, } billigste landwirthsch. Zeitung, alle 14 Tage 1 Bogen und mehr, reich illustrirt, ganzj. nur einen Gulden öst. Wahr.

KALENDER für den österr. Landmann 1868. } Kalendarium, Auskunfts- und Geschäftskalender ect. ect., unterhält u. belehrende Aufsätze, reich illustr., 30 kr. Erscheint im Aug.

Sämmtlich herausgegeben von der k. k. Landwirthschafts-Gesellschaft in Wien u. redigirt von Hugo H. Hirschmann.

Gelder franco an die Cassa der k. k. Landwirthschafts-Gesellschaft Wien, I., Herrngasse 13.

Inserate (für die allg. land- und forstw. Zeitung nur fachlichen Inhaltes) werden angenommen bei der Administration: Wien, I., Rauhensteingasse 7., ferner bei Haasenstein & Vogler in Hamburg, Berlin, Leipzig, Frankfurt a. M., Basel und Paris, R. Mosse in Berlin und Sachse & Co in Leipzig.

2175 (3-3)

Kiadó-tulajdonos Heckenast Gusztáv. - Nyomatott saját nyomdájában Pesten 1867 (egyetem-utca 4-dik szám alatt.)

Hirdetés.

FOGLÉ, legnagyobb vászon gyári raktára
Magyarország és Ausztriában,
Bécs, Kärntnerstrasse Nr. 27, im Eckgewölbe der Himmelpfortgasse
„zum Erzherzog Karl“

áruba bocsátja a szétküldi mindenhol levélbeli megrendelésekre, a pénzösszeg beklúdsá, gőzhajó, vasúti vagy postai utánvét mellett, a most divó magasztalások nélkülözésével, dícséretesen ismert vasznait, fehérneműt, asztalteríték és vászonkendő-gyártmányait

leszállított áron és pedig 35% engedménnyel.

Azon ismert minőségű fogva, mely az első arany és ezüstérmekkel lón megjutalmazva, és tisztelt védőim jelentékeny száma, mely Magyarországban máris 4800-ra rug, emellett vászonarum nagymértékben leszállított ára, reményleni engedi, hogy anyagérdemű magyar közönség számos megrendeléseivel találkozni szerencsém leend.

1 vég 80 rőfös mángolatlan czerénvá-szonnak ára most csak 7 ft. 50 kr., 9.50, egész 11 ftig a legjobb.

1 vég 30 rőfös fehérített rumburgi vászon most csak 10, 12, 14 és 16 ftig a legfinomabb.

1 vég 31 rőfös 1/2 és 1/4-es rumburgi dupla czerénvászon most csak 13, 15, 17, egész 20 ftig a legfinomabb.

1 vég 40-42 rőfös 1/2 és 1/4-es rumburgi sokel-vászon ára most csak 15, 18, 20, 22, egész 25 ftig kitűnően jó és éremmel ellátott.

1 vég 48 rőfös valódi belga vászon ára most csak 22, 25, 27, 30, egész 35 ftig.

A híres 50-54 rőfös rumburgi vásznak 1/4 széles most csak 30, 33, 36, 40, 45, 50-60 ftért, kitüntetve a nagy aranyéremmel.

Rumburgi vászonból

férfi-íngek (a nyak köre megjelölendő 2, 3, 4-5 ftig a legfinomabb.)

hölgy-íngek, sima 2 ft., horgolva és ráncozott mellet 3 ft., 3 ft. 50 kr., finomabbak és hímözve 3 ft. 50 kr., legfinomabb gazdag hímözéssel és valódi csipkebevarrással 4, 5, 6-8 ft.

Színes shirting-íngek, legújabb francia minta, darabja 2 ft. 50 krtól 3 ftig a legdisezebbek.

Íngek, melyek nem jól illeszkednek, visszavetnek.

Vevők, kik 35 ftért vásárolnak, 6 asztalkendő, kik 70 forintért, 1 legfinomabb damasz-teríték 6 személyre ingyen kapnak.

Vidéki levélbeli megrendelések a pénz beklúdsá vagy postautánvét mellett leggyorsabban eszközöltenek.

A levelek eképp: } An die Leinen- und Wäschefabrik Wien, Kärntnerstrasse Nr. 27, im Eckgewölbe der Himmelpfortgasse, „zum ERZHERZOG KARL.“

2147 (6-6)

Előfizetési felhívás

DIVATVILÁG

ezimű

szépirodalmi, ismeretterjesztő és divatlap

1867. évi 2-ik félévi folyamára.

Minden évfolyam két kisebb vagy egy nagy képet hozand mulapul, e mulapot a „Divatvilág“ összes előfizetői is, a szállítási költség lefizetése mellett, ingyen kapják meg.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK

a „Divatvilág“-ra külön, — és a „Divatvilág“- s a „Regelő“-re együttesen:

Előfizetési ára a „Divatvilág“-ra egész évre 8 ft., félévre 4 ft., negyedévre 2 ft. Azon előfizetők számára pedig, kik a „Regelő“ ezimű mulatató tartalommal megjelenő folyóiratot is járatták, a „Divatvilág“ egész évre csak 6 ft., félévre 3 ft., negyedévre 1 ft. 50 kr.

Tehát a „Divatvilág“ és a „Regelő“ együttesen megrendelhető egész évre 12 ft., félévre 6 ft., negyedévre 3 ftért.

Az előfizetési pénzek a „Divatvilág“ kiadó-hivatalába (egyetem-utca 4. sz. a.) küldendők; a „Divatvilág“-ot illető egyéb levelek pedig a szerkesztőséghez (József-külváros, ősz-utca, 4-ik sz., földszint) ezimzendők.

Kelt Pesten, jun. hó 8-án 1867.

A „Divatvilág“ kiadó-hivatala
Pest, egyetem-utca 4. sz. alatt.

(3-3) Teljesszámú példányokkal még folyvást szolgálhatunk.

Előfizetési feltételek: a Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok együtt: Egész évre 10 ft. — Fél évre 5 ft.
Csupán Vasárnapi Ujság: Egész évre 6 ft. — Fél évre 3 ft. — Csupán Politikai Ujdonságok: Egész évre 6 ft. — Fél évre 3 ft.

Hirdetési díjak, a Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságokat illetőleg: Egy, négyeszer hasábozott petit sor, vagy annak helye egyszeri ígatanál 10 krba, háromszori vagy többszöri ígatanál csak 7 krba számítottak. — Kiadó-hivatalunk számára hirdetményeket elfogad Bécsben: Oppelik Alajos, Wollzeile Nro. 22. és Haasenstein és Vogler, Wollzeile Nro. 9. — Bélyeg-díj külön minden ígatan után 30 ujkr.

Abd-ul-Aziz khán.

Az európai uralkodók közt, kiknek nevezetesebbjeit a lapok időrel idöre, arcképeik s életrajzaikban megismertették olvasóikkal, kétségkívül nem utolsó érdekessége amaz idegen vallású és sajtáságos társadalmu nemzet fejedelme, mely századokon át ellenségünk volt, a legutóbbi időkben pedig oly nevezetes jelét adta barátságának irántunk. A török császárról szólnak, az első szultánról, ki — keresztény fejedelem meghívása következtében — Párisba utazott, s onnan London, Berlin és Bécsen keresztül hazatérve, valószínűleg a mi fővárosunkat, Buda-Pestet is megiszelti látogatásával.

Ez utazás rendkívüliségét csak az méltányolhatja kellőleg, a ki tudja, hogy Törökországban vallás-politikai hagyományos törvénynyé vált, miszerint a szultán, e hódító nagyúr, háboru esetén kívül soha el ne hagyja székvaróságát. És e fölött az ulemmák (írastudók, törvény-magyarázók) testülete oly féltékeny szemmel örködik, mikép a padisah birodalmának egyik másik tartományát is csak kiero-zsakolva, ugy szolván csellet, látogathatja meg. Képzeltető tehát az izgalom, mit Istambulban annak híre előidézett, hogy a szultán Párisba megy. Az utikészületeket az udvar oly gyorsan tevő meg, hogy a nők, kiknek hatalma ott is nagy, s az ulemmák intrigáikkal teljesen elkéstek, bár azért föl nem hagytak.

ABD UL-AZIZ KHAN, TÖRÖK SZULTÁN.

febr. 9-én született, mint magától értődik: a szultánok székhelyén. Atyja II. Mahmud volt, a jencsárok merész kiúrja, különben is nagy ujtó, hatalmas császár, ki 1839-ben halálos ágyán, trónraléptő első fiának Abd-ul-Medzsidnek a megkezdett reformok folytatását kötö szivére. — Külön anyától, de egy apától származó testvére volt tehát a mostani szultánnak az elhunyt Abd-ul-Medzsid, kit 1861. június 25-ken, a török uralkodási törvények szerint, mint a család legöregebb tagja, követett a trónon.

Ifjúkorában a világtól elzárkózva, az ulemmák egyoldalú nevelésében részesült, eltelve vallásos rajongással a szultánok fénykora iránt. Igen természetes tehát, hogy trónraléptekor a régi fanatikus párt egészen magának hitte Abd-ul-Azizt. Kiábrándulás azonban csakhamar bekövetkezett. Mindjárt első intézkedése, az udvari nagy hárem megszüntetését illetőleg, sok kedvetlenséget szült. Később, igaz, ő is megnépesíté szerilljárt nőkkel, de ezek pazar fényüzését mai nap is erősen korlátolja.

Kormány-intézkedéseire nézve jellemző, hogy a miben csak lehet, szereti utánozni a francziák császársját. A főváros szépitése s a hadsereg főgondjait képezik. Neki ugyan, hogy Istambulban egyenes, széles utcákat teremsen, nincs szüksége anynyi lerombolásra, mint III. Napoleonnak Párisban, mert segít a tűz,

mely a görbe utcákat és faházakat évről évre mindinkább kipusztítja Konstantinápolyból.

Ipartárlat, fényes hadgyakorlatok tartása, a török hadsereg újabb egyenruházása, sőt még a sajtó irányítási magatartása is, mind francia befolyásra mutat.

Reformtörvények legszébb jelét adó azonban közelebb, alig egy hónapja, azon új törvény által, mely megengedi, hogy birodalma területén ezentul idegenek is teljes joggal bírassanak ingatlan javukat.

Csak e kevés is elég azon tény megállapítására, miszerint a haladó Európától magát századokon át elzárkózva tartott Törökország is kezdi érezni végre a reformok szükségét.

E sorok írója közelebről Törökországban utazván, sok tekintetben kedvezőbb benyomásokat hozott onnan magával, mint részint elfogult, részint tán ellenséges indulatú ismertetések után előre gondolhatta. Többi közt a törökországi keresztények helyzetét sem találta oly szomorúnak, mint többnyire hinn szokás. Személyes és teljes vallászabadságot élvez ott minden keresztény. Adóval is aránylag oly kevésé vannak terhelve, mint sehol Európában. Mindez igazolja a kitünő állású angol Layard állítását, ki személyes tapasztalatokra alapított meggyőződésül vallja, hogy „ha Törökországot békében hagynák, nem sokáig kellene az ország emelkedésére várni; mert nincs ország, mely az utolsó 25 év alatt oly tetemes javításokat kezdeményezett volna, mint Törökország.”

Am mutassanak a török belgyengeség jeleit a majdan teljesen függetlenné lett Szerbiára és Dunafejedelemségre; az oly könnyen átengedett szerb végváraakra; Tunisnak francia protectorátus (védnökség) alattiságára; az egyiptomi vice-király táguló hatalmára stb, mindezek magukban véve a török birodalmat lényegileg nem veszélyeztetik; sőt az okos számítás politikáját kell abban felismernünk, ha a török kormány, a körülményeket számbavéve, itt-ott, hol neki igazi érdeke amugy sincs, enged.

Nyugat-Európa egyébiránt, mely ismeri saját érdekeit, hiszszük, hogy miként a krimi hádjárat alatt, ugy ezentul sem hagyandja, az új életre ébredés küszöbén álló, s átalakulása nehézségeivel küzdő Törökországot, míg egészen megerősödheték, egy önző terjeszkedési politika martalékaul s megvédeni erkölcsi — és ha kell anyagi erejével is, a fenyegető Oroszország ellen.

A szultán utazása újból megerősíti a szövetségek kötelekeit, s így fog — közvetlenül ugyan Törökországra, de közvetve az egész civilizált Európára üdvössé válni Abdul-Aziz khán legújabb lépése, melyben fő érdeme van kétségkívül Napoleonnak, utána Törökország jelen fölvilágosult miniszteriumának.

Reményi Károly.

A menyasszonyi ajándék.

Zsófia hercegnő, Báthoriak sarja, A szegény komornát untalan sarkalja: „Süss már, csinálj már; meglész-e már végre? Hajam fonatékát mégsem meszted le, Drága kék ruhámat jaj, még fel sem adtad. Hát a gyémánt? — Bizony még baj lesz miattad. Sohasem voltál még ily ügyetlen, Anna, Hátba most az urfi egyszer betoppanna!” A haj-ék elkészül, s szép ruhák szép testén: Ott ül a hercegnő, ajtonyilást lesvén. De hiába lesi, csak nem nyilik ajtó. Szeme ég haragtól, szíve reng sohajtól, A csipkék tépi, és dobtant kis lába, — Rákóczy György urfi mégsem jön, hiába.

Lenn az utcán nagy a láрма; Férfi, asszony talpon áll ma,

Szitkozódik agg és gyermek... Arva foglyok énekelnek: „Hála néked, oh megváltó! A ki jössz a szent atyától. Megnyitád a fényes mennyezt, Hívsz magadhoz, — s én ne menjek? Csillaghullás, föld ingása, Embereknek pusztulása. Porba hull a bűnös lélek, Mártíré az örök élet.” Hires Gyulafehérvárba Minden ember talpon áll ma, S a szekér után futosva Kér halált a szombatosra.

„Hova is maradhat? mit várat magára! Jaj! ha baja esnék: jaj! ha rossz helyt jára. Istenem! tán meghalt, vagy tán elfelejtett... Mily bolond vagyok, hogy érte könyvet ejtek. — De mikor épen most, épen most ugy kéne! Most izente által jó Rákóczy néne, Hogy az esküvőkor, a mint kijelentem, Egy kívánságomat teljesítik mentem. Már most mit kívánjak: bárszony szoknyát, szepet, Nagy becsű jószágot, szép hegyes vidéket, Czoboly-prémű mentét, violaszint, drágát, Gyémántot hajamba, ibolya virágát? Hisz van már virágom, fálum, ékém, mentém... Hallga: léptek! — Csak hogy megjöttél, leventém.”

Talpon férfi, agg, nő, gyermek, Arva foglyok énekelnek. — Hátul a rabok sorában Pécsit hozták egymagában. Ere zúdul a nép nyelve, Keze-lába lánczra verve, Meggyalázva ősz szakála, Pedig nucsen hibebb nála, De parancsol sok jobbágyinak, S birtokára sokan vágyanak. És ekkép szól az itélet: — Bűnöd bár nagy, — Pécsi éled — Nem kívánjuk éldet vesztéd, De jószágod mind elvesztéd. — Hasztalan kér, esd leánya: Ki elküldi, ki csak szánja.

„Báthori Zsófia, ki makranczos szentem, Kérj tehát akirmit, teljesitem mentem.” Rákóczy György apám, egyebet nem kérek: Pécsi Simon fején súlyos az itélet, Nem illik nyakába a koldustarisznya, — Andrásfalvát neki hadd adhassam vissza... Ha ugyan uramnak ellenére nincsen. — Ez szívére zárja: „édes drága kincsem!” Lorántfi Zsuzsánna megcsókolja lányát: „Jól tetted, jól tetted, helyesen kívánod. Ne keressük: üdvét ki miben találja, Meggyőződésnek Isten a bírāja.”

Kunsági.

Özvegy Lerougené esete.

(Vége.)

Commarin gróf épen azon nap tért vissza Párisba, a melyen a gyilkosságot fölfedezték. Fia elébe ment az állomáshoz, de nem mondta el neki, csakis obéd után, mikor magukra maradtak, a szíven fekvő dolgot, s akkor is csak habozva és kételkedő, halvány arccal. S mikor elmondta az ifju mindazt, a mit tudott, atyja megvallotta, hogy valami előérzete volt e felől, mikor az állomáson találkoztak. A dolog úgy állt, hogy a gróf husz egész évig mindig rettegett, hogy a dolog napfényre jön, s egyedül csak abban reménykedett, hogy Gerdyné asszony — bár szakított vele — nem fogja saját szíve vagy ellenére fiát megfosztani azon szerencsés helyzetől, melyben él. S most, hogy fia jön elébe, tudára adni, hogy azért várta oly epedve, mert meg akarja tudni, hogy a kieserlés megtörtént-e? hogy jövendőre ahhoz tartsa magát, — csak azt felelte:

„Igen! szerencsétlenségünkre megtörtént. Hiszen tudhatod, ha olvastad, a mit én írtam.” Az ifju ezt a választ várta, de egy pillanatra mégis meglepte. Vannak olyan szerencsétlenségek, melyeket gyakran ismételni kell, míg elhiszszük, s bele találjuk magunkat. De mikor a gróf kimondta, hogy bármi történjék, Albert marad az ő törvényes fia, ifju gróf Commarin: az ifju tiszteletteljesen, de szilárdan kimondta, hogy viszsza lép a törvényes fiu jogaitól. Hiába beszélt a gróf a botrányról, a tisztas Commarin név beszennyezéséről, s a kellemetlenségekről, melyeknek új helyzetében ki lesz téve, a kutatásokról, melyeket a hatóságok tenni fognak, az ő, mint egyik tényező

szegényéről, ki pedig csakis fiáért tette ki magát mindennek: Albert megmaradt elhatározásában. Mint utolsó horgonyt megragadta végre az atya azt is, hogy: „hát ha velem együtt Arlange kisasszonyról is le kell mondanod?” — Albert azt felelte, hogy ő nem teheti jóvá azt, a mit el nem követett, s Klárával már azóta találkozott, előadta neki helyzetét, s meggyőztek, hogy mit fognak tenni, s Klára fogadta, hogy bármi történjék, a mint megesküdt rá, az övé lesz.

Az atya és fiu elváltak, de nem haraggal. A gróf, bár fájta az esetet, csakis egy kis időt kért, hogy meghányja vesse a tény horderejét, a mely fenyegeti. Alig ment szobájába Albert, s azonnal egy szolga rohant be rettentő ijedt képpel, hogy valami rendőrbiztos jön, ki — a rendőrkötelessége szerint — minden jelentgetés nélkül, valóban a sarkában is volt a szolgának, segédeivel és Tabaret bácsival.

„Commarin ur” — szólt a biztos, előre tartván kezét, hogy mintegy tekintélyt adjon szavának — „én elfogom önt a törvény nevében.”

„Engem, uram, engem?” —

„Igen, itt a rendelet” — szólt ő s egy papírlapot mutatott fel. Albert gépiesen oda nézett. „Claudine meg van gyilkolva!” — kiálta, s azután lassu hangon folytató — akkor minden el van veszve!”

Míg a vallatás szükséges formáit elvégezték, az egész lakást felkutatatták az öreg mükedvelő felügyelete alatt.

A talált tárgyak közt volt: egy tört fokos-féle, egy fekete nadrág, mely még most is nedves volt, sárral befecskenedve s zöld mohával belepely, mintha falat másztak volna benne, egy pár szürke keztyű, összemarcangolva, s csizmak még nyirkosak, egy esernyő, melynek vége sáros volt, egy csomag szivar, melyet mindenki *trabuconak* gondolt, és tajték szivarszipkák borostyánkő véggel.

„Megvan minden, a mit csak kívánni lehet,” — sugá az öreg mükedvelő a biztos felébe.

„Szegény gyerek! — jegyzé meg em — elárulta bűnét az első pillanatban s első szavában.”

Albertet bérkocsin a törvényszékhez vitték, s magános börtönbe zárták. Daburon ur másnap nagyon korán ott volt hivatalában. — A mint föl-tette magában, hogy az elővizsgálatot maga vezeti, érezte Tabaret Péterrel, hogy határozottan és gyorsan kell folytatni. Ügynökei minden irányban szenteltek. Az érdekeltek megjelentek, s köztük először is Gerdyné Noel. A törvényszéki vallatásnál Noel bevallotta, hogy ismerte Lerouge asszonyt, ki neki dajkája volt, hogy néha-néha meg is látogatta; hogy anyja, mikor az asszony meggyilkoltatását olvasta az újságban, összerogyott s felkiáltásában nem azt mondta, hogy „szerencsétlen asszony,” hanem „szerencsétlen ember,” s hogy azóta folyvást agylázban szenved; hogy az özvegy halála reá kiptólhatlan veszteg, s végre záradéku elmondta a gyermekek kieserléstését, melyet Daburon ur már Tabaret Péterrel tudott. Az ő sorsa — mondá — az öreg özvegy szavatól függött, hogy igényeit érvényesíthesse, melyeket a gróf és Gerdyné asszony bizonyosan elleneznek, s most ellették szegény özregtet láb alul s számára csak egy nyalab papír maradt. — S hozzá adta még, a mit előbb Tabaret előtt elhallgatott — hogy anyja először elismerte a kieserlés megtörténtét, s csak azután tette föl magában, hogy minden áldozatra kész, csak fia megtarthassa világi állását.

„Meg kell vallani — szólt a hivatalnok — hogy e bűntett nagyon is kezdre szolgál ifju gróf Commarinnak. Másnak csakugyan semmi érdeke nincs özvegy Lerougené halálában.”

„Oh uram! — kiálta Noel s tiltakozott ellene, hogy c-ak egy pillanatig is e nézetben legyenek — mi oka lett volna rá? Hiszen nem fenyegettem, sőt épen ellenkezőleg, barátságosan váltunk el.”

„S kért időhaladékok?”

„Igen; én azt ajánlottam, hogy menjünk el, keressük föl együtt özvegy Lerougenét, de ő először apával akart találkozni, s én bele egyeztem.”

— En szépen akartam a dolgot elintézni, s minden nyilvános botrányt kerülni ohajtottam. Határozott szándékomb volt, hogy a dolgot törvény útjára nem viszem. Sőt, legrosszabb esetben, még címét is meghagytam volna Albertnek, csak azt kívántam volna, hogy Gerdyné asszonynak s nekem segélyt adjanak.”

Az után Tabaret Péter ment be a törvényszéki terembe, ki részletesen elmondta az ifju gróf befogatását, s a vádló bizonyítékokat, melyeket szobájában talált. De mindezeknél sokkal inkább meglepte Daburon urat az a szörnyű két szó,

hogy „minden elveszett!” A vén mükedvelő rendőr után jött gróf Commarin, ki két inasra támaszkodva lépett be. A lelki rázkódás miatt nagyon beteg lett, mikor megtudta, hogy az ifju gróf el van fogva, s pedig oly szörnyű vád miatt, — és husz évet öregedett egy éjszaka. A gróf, míg egy részről sajnálta neve beszennyezetését, másrészt elszánta magát, hogy a keserűség poharát fenékgig kiüríti. Nem titkolta dolgait a törvényszék előtt — megvallotta, hogy Valériát jobban szeretete, mint nejét, ki e miatt bűjában meghalt, s bevallotta, hogy a gyermekek ki vannak cserélve, — a mint mondá — egy inas és Lerougené segélyével. Hanem, az Isten keze utól érte. Nemsokára észrevette, hogy Valéria titkosan találkozni szokott egy katonatiszttal, s ettől kezdve őt soha sem látta, s a legiszonyabb kétségek közt él, hogy vajjon a fiu, a kit magához vett, az övé-e? Szándéka volt — folytatá — Noelt kebelére fogadni vissza, s a törvényes örökséget őt helyezni, meg kell vallania, ebben versenyzett Alberttel, kinek az első pillanat óta — mióta a dolgot tudja — határozott szándéka volt lemondani törvénytelen címéről.

„Az ifju ügyvéd sietett segélyére. Arca sugárzott, a mint az öreg ember keze kezében volt. Mikor a kocsinál voltak az öreg rövid és határozottan azt mondta neki: „Új be!” — s elhajtottak együtt az öreg szállására, hol Noel egy pár percz múlva otthon találta magát, s egészen behelyezkedett az ifju gróf osztályába, mialatt Albert a börtönben volt. Az öreg ur hajlamát főként az által nyerte meg, hogy megígérte, miként mint ügyvédek legelső kötelessége az lesz, hogy őcsacét védelmezze. S ezután engedelmét kért, hogy el kell mennie Gerdyné asszonysághoz, kit élet és halál közt hagyott, s a gróf anyjira meg volt hatva a nap eseményei által, hogy rég elvesztett fiát el akarta kísérni beteg kedvese agyához, ez azonban beleszerte azon ürügy alatt, hogy váratlan megjelenése nem volna jó hatással a nő mostani kétes helyzetében.

Albert vallatása nem vezetett kielégítő eredményre. Hogy azt kiáltotta, mikor elfogták „minden elveszett!” annak az érzsének tulajdonította, hogy meg fogják büntetni, minthogy csakis ő lehet gyanus es esetben. S a mi azt illeti, hogy ő trabucost szitt szivarszipkából, a tört fokos, a bepiszkolt nadrág, a szürke keztyű, a cipők találkozása — mondá — mind esetleges. Hanem a legbámulatosabb eredménye a vallatás eljárásnak az volt, hogy nem akarta bizonyítani, hogy ugyancsak másutt volt. — A gyilkosság történetek nem volt otthon, esett az eső, s esernyő volt vele, de nem mondta meg: hol volt? — végig ment az utcákon, végig a rakpartokon, de tovább nem mondta. E csudálatos tagadás, holott egy emberlét függött attól, hogy ő akkor hol volt, mind Daburon, mind Tabaret urat meglepte, de mindeketőre más más hatást tett. Daburon érezte, hogy bűnösnek kell neki lenni; Tabaret Péter, ellenkezőleg, azt állította: lehetetlen, hogy ártatlan ne volna. A mükedvelő rendőr módszere kutatásában az volt, hogy ha az ügy egész láncolatából csak egy szem hiányzik is, az egész semmit sem ér. Ő mindig ismert dolgoból következtetett az ismeretlenre, a *tettből tettesre*. — A gyilkosságot egy hideg, határozott, megátalkodott, ügyes ember követte el, s az ilyen ember bizonyosan gondoskodott volna arról is, hogy ki tudja mutatni, hol töltötte azt az időt, mikor a gyilkosság történt, hogy ha netalán föl találának fedezni. Albert tehát nem lehet a gyilkos, s Tabaret Péter anyjira meg volt győződve ártatlanságáról, hogy most egyszerre épen ugy sérénykedett védelmében és kiszabadításában, mint előbb befogatásában s vádlásában.

Segély ez ügyben — váratlanul, épen onét jött, a hol soha sem is keresték volna. Arlange kisasszony megjelent társalgójával Daburon ur

„Igen, — felelt a gróf — azért tagadta meg akaratomat, hogy ennek az asszonynak tanuskodása Noellel minden perlekedést haszontalanná, feleslegessé, sőt lehetetlenné tesz.”

A vallatás e pontnál megszakadt Noel megjelenése miatt, ki azon leveleket hozta, melyeket a törvényszék előadati kívánt. Daburon ur fölkelte helyéről, s az ifju ügyvéd bemutatá a grófnak. Atya és fiu szemtől szembe állottak egy pár pillanattig, nézvéen egymásra kíváncsisággal és bizalmatlansággal gyengszemind.

„Nagyon gyenge vagyok — szólt végre az öreg ember, fölkelve — segíts *fiam* — s megnyomta e szót — kocsimba.”

Az ifju ügyvéd sietett segélyére. Arca sugárzott, a mint az öreg ember keze kezében volt. Mikor a kocsinál voltak az öreg rövid és határozottan azt mondta neki: „Új be!” — s elhajtottak együtt az öreg szállására, hol Noel egy pár percz múlva otthon találta magát, s egészen behelyezkedett az ifju gróf osztályába, mialatt Albert a börtönben volt. Az öreg ur hajlamát főként az által nyerte meg, hogy megígérte, miként mint ügyvédek legelső kötelessége az lesz, hogy őcsacét védelmezze. S ezután engedelmét kért, hogy el kell mennie Gerdyné asszonysághoz, kit élet és halál közt hagyott, s a gróf anyjira meg volt hatva a nap eseményei által, hogy rég elvesztett fiát el akarta kísérni beteg kedvese agyához, ez azonban beleszerte azon ürügy alatt, hogy váratlan megjelenése nem volna jó hatással a nő mostani kétes helyzetében.

Albert vallatása nem vezetett kielégítő eredményre. Hogy azt kiáltotta, mikor elfogták „minden elveszett!” annak az érzsének tulajdonította, hogy meg fogják büntetni, minthogy csakis ő lehet gyanus es esetben. S a mi azt illeti, hogy ő trabucost szitt szivarszipkából, a tört fokos, a bepiszkolt nadrág, a szürke keztyű, a cipők találkozása — mondá — mind esetleges. Hanem a legbámulatosabb eredménye a vallatás eljárásnak az volt, hogy nem akarta bizonyítani, hogy ugyancsak másutt volt. — A gyilkosság történetek nem volt otthon, esett az eső, s esernyő volt vele, de nem mondta meg: hol volt? — végig ment az utcákon, végig a rakpartokon, de tovább nem mondta. E csudálatos tagadás, holott egy emberlét függött attól, hogy ő akkor hol volt, mind Daburon, mind Tabaret urat meglepte, de mindeketőre más más hatást tett. Daburon érezte, hogy bűnösnek kell neki lenni; Tabaret Péter, ellenkezőleg, azt állította: lehetetlen, hogy ártatlan ne volna. A mükedvelő rendőr módszere kutatásában az volt, hogy ha az ügy egész láncolatából csak egy szem hiányzik is, az egész semmit sem ér. Ő mindig ismert dolgoból következtetett az ismeretlenre, a *tettből tettesre*. — A gyilkosságot egy hideg, határozott, megátalkodott, ügyes ember követte el, s az ilyen ember bizonyosan gondoskodott volna arról is, hogy ki tudja mutatni, hol töltötte azt az időt, mikor a gyilkosság történt, hogy ha netalán föl találának fedezni. Albert tehát nem lehet a gyilkos, s Tabaret Péter anyjira meg volt győződve ártatlanságáról, hogy most egyszerre épen ugy sérénykedett védelmében és kiszabadításában, mint előbb befogatásában s vádlásában.

Segély ez ügyben — váratlanul, épen onét jött, a hol soha sem is keresték volna. Arlange kisasszony megjelent társalgójával Daburon ur

„Igen, — felelt a gróf — azért tagadta meg akaratomat, hogy ennek az asszonynak tanuskodása Noellel minden perlekedést haszontalanná, feleslegessé, sőt lehetetlenné tesz.”

A vallatás e pontnál megszakadt Noel megjelenése miatt, ki azon leveleket hozta, melyeket a törvényszék előadati kívánt. Daburon ur fölkelte helyéről, s az ifju ügyvéd bemutatá a grófnak. Atya és fiu szemtől szembe állottak egy pár pillanattig, nézvéen egymásra kíváncsisággal és bizalmatlansággal gyengszemind.

„Nagyon gyenge vagyok — szólt végre az öreg ember, fölkelve — segíts *fiam* — s megnyomta e szót — kocsimba.”

Az ifju ügyvéd sietett segélyére. Arca sugárzott, a mint az öreg ember keze kezében volt. Mikor a kocsinál voltak az öreg rövid és határozottan azt mondta neki: „Új be!” — s elhajtottak együtt az öreg szállására, hol Noel egy pár percz múlva otthon találta magát, s egészen behelyezkedett az ifju gróf osztályába, mialatt Albert a börtönben volt. Az öreg ur hajlamát főként az által nyerte meg, hogy megígérte, miként mint ügyvédek legelső kötelessége az lesz, hogy őcsacét védelmezze. S ezután engedelmét kért, hogy el kell mennie Gerdyné asszonysághoz, kit élet és halál közt hagyott, s a gróf anyjira meg volt hatva a nap eseményei által, hogy rég elvesztett fiát el akarta kísérni beteg kedvese agyához, ez azonban beleszerte azon ürügy alatt, hogy váratlan megjelenése nem volna jó hatással a nő mostani kétes helyzetében.

Albert vallatása nem vezetett kielégítő eredményre. Hogy azt kiáltotta, mikor elfogták „minden elveszett!” annak az érzsének tulajdonította, hogy meg fogják büntetni, minthogy csakis ő lehet gyanus es esetben. S a mi azt illeti, hogy ő trabucost szitt szivarszipkából, a tört fokos, a bepiszkolt nadrág, a szürke keztyű, a cipők találkozása — mondá — mind esetleges. Hanem a legbámulatosabb eredménye a vallatás eljárásnak az volt, hogy nem akarta bizonyítani, hogy ugyancsak másutt volt. — A gyilkosság történetek nem volt otthon, esett az eső, s esernyő volt vele, de nem mondta meg: hol volt? — végig ment az utcákon, végig a rakpartokon, de tovább nem mondta. E csudálatos tagadás, holott egy emberlét függött attól, hogy ő akkor hol volt, mind Daburon, mind Tabaret urat meglepte, de mindeketőre más más hatást tett. Daburon érezte, hogy bűnösnek kell neki lenni; Tabaret Péter, ellenkezőleg, azt állította: lehetetlen, hogy ártatlan ne volna. A mükedvelő rendőr módszere kutatásában az volt, hogy ha az ügy egész láncolatából csak egy szem hiányzik is, az egész semmit sem ér. Ő mindig ismert dolgoból következtetett az ismeretlenre, a *tettből tettesre*. — A gyilkosságot egy hideg, határozott, megátalkodott, ügyes ember követte el, s az ilyen ember bizonyosan gondoskodott volna arról is, hogy ki tudja mutatni, hol töltötte azt az időt, mikor a gyilkosság történt, hogy ha netalán föl találának fedezni. Albert tehát nem lehet a gyilkos, s Tabaret Péter anyjira meg volt győződve ártatlanságáról, hogy most egyszerre épen ugy sérénykedett védelmében és kiszabadításában, mint előbb befogatásában s vádlásában.

Segély ez ügyben — váratlanul, épen onét jött, a hol soha sem is keresték volna. Arlange kisasszony megjelent társalgójával Daburon ur

„Igen, — felelt a gróf — azért tagadta meg akaratomat, hogy ennek az asszonynak tanuskodása Noellel minden perlekedést haszontalanná, feleslegessé, sőt lehetetlenné tesz.”

A vallatás e pontnál megszakadt Noel megjelenése miatt, ki azon leveleket hozta, melyeket a törvényszék előadati kívánt. Daburon ur fölkelte helyéről, s az ifju ügyvéd bemutatá a grófnak. Atya és fiu szemtől szembe állottak egy pár pillanattig, nézvéen egymásra kíváncsisággal és bizalmatlansággal gyengszemind.

„Nagyon gyenge vagyok — szólt végre az öreg ember, fölkelve — segíts *fiam* — s megnyomta e szót — kocsimba.”

Az ifju ügyvéd sietett segélyére. Arca sugárzott, a mint az öreg ember keze kezében volt. Mikor a kocsinál voltak az öreg rövid és határozottan azt mondta neki: „Új be!” — s elhajtottak együtt az öreg szállására, hol Noel egy pár percz múlva otthon találta magát, s egészen behelyezkedett az ifju gróf osztályába, mialatt Albert a börtönben volt. Az öreg ur hajlamát főként az által nyerte meg, hogy megígérte, miként mint ügyvédek legelső kötelessége az lesz, hogy őcsacét védelmezze. S ezután engedelmét kért, hogy el kell mennie Gerdyné asszonysághoz, kit élet és halál közt hagyott, s a gróf anyjira meg volt hatva a nap eseményei által, hogy rég elvesztett fiát el akarta kísérni beteg kedvese agyához, ez azonban beleszerte azon ürügy alatt, hogy váratlan megjelenése nem volna jó hatással a nő mostani kétes helyzetében.

Albert vallatása nem vezetett kielégítő eredményre. Hogy azt kiáltotta, mikor elfogták „minden elveszett!” annak az érzsének tulajdonította, hogy meg fogják büntetni, minthogy csakis ő lehet gyanus es esetben. S a mi azt illeti, hogy ő trabucost szitt szivarszipkából, a tört fokos, a bepiszkolt nadrág, a szürke keztyű, a cipők találkozása — mondá — mind esetleges. Hanem a legbámulatosabb eredménye a vallatás eljárásnak az volt, hogy nem akarta bizonyítani, hogy ugyancsak másutt volt. — A gyilkosság történetek nem volt otthon, esett az eső, s esernyő volt vele, de nem mondta meg: hol volt? — végig ment az utcákon, végig a rakpartokon, de tovább nem mondta. E csudálatos tagadás, holott egy emberlét függött attól, hogy ő akkor hol volt, mind Daburon, mind Tabaret urat meglepte, de mindeketőre más más hatást tett. Daburon érezte, hogy bűnösnek kell neki lenni; Tabaret Péter, ellenkezőleg, azt állította: lehetetlen, hogy ártatlan ne volna. A mükedvelő rendőr módszere kutatásában az volt, hogy ha az ügy egész láncolatából csak egy szem hiányzik is, az egész semmit sem ér. Ő mindig ismert dolgoból következtetett az ismeretlenre, a *tettből tettesre*. — A gyilkosságot egy hideg, határozott, megátalkodott, ügyes ember követte el, s az ilyen ember bizonyosan gondoskodott volna arról is, hogy ki tudja mutatni, hol töltötte azt az időt, mikor a gyilkosság történt, hogy ha netalán föl találának fedezni. Albert tehát nem lehet a gyilkos, s Tabaret Péter anyjira meg volt győződve ártatlanságáról, hogy most egyszerre épen ugy sérénykedett védelmében és kiszabadításában, mint előbb befogatásában s vádlásában.

Segély ez ügyben — váratlanul, épen onét jött, a hol soha sem is keresték volna. Arlange kisasszony megjelent társalgójával Daburon ur

„Igen, — felelt a gróf — azért tagadta meg akaratomat, hogy ennek az asszonynak tanuskodása Noellel minden perlekedést haszontalanná, feleslegessé, sőt lehetetlenné tesz.”

A vallatás e pontnál megszakadt Noel megjelenése miatt, ki azon leveleket hozta, melyeket a törvényszék előadati kívánt. Daburon ur fölkelte helyéről, s az ifju ügyvéd bemutatá a grófnak. Atya és fiu szemtől szembe állottak egy pár pillanattig, nézvéen egymásra kíváncsisággal és bizalmatlansággal gyengszemind.

„Nagyon gyenge vagyok — szólt végre az öreg ember, fölkelve — segíts *fiam* — s megnyomta e szót — kocsimba.”

Az ifju ügyvéd sietett segélyére. Arca sugárzott, a mint az öreg ember keze kezében volt. Mikor a kocsinál voltak az öreg rövid és határozottan azt mondta neki: „Új be!” — s elhajtottak együtt az öreg szállására, hol Noel egy pár percz múlva otthon találta magát, s egészen behelyezkedett az ifju gróf osztályába, mialatt Albert a börtönben volt. Az öreg ur hajlamát főként az által nyerte meg, hogy megígérte, miként mint ügyvédek legelső kötelessége az lesz, hogy őcsacét védelmezze. S ezután engedelmét kért, hogy el kell mennie Gerdyné asszonysághoz, kit élet és halál közt hagyott, s a gróf anyjira meg volt hatva a nap eseményei által, hogy rég elvesztett fiát el akarta kísérni beteg kedvese agyához, ez azonban beleszerte azon ürügy alatt, hogy váratlan megjelenése nem volna jó hatással a nő mostani kétes helyzetében.

írószobájában. Képzeltetni a derék tisztviselőt zavart ily nem is álmódott látogatás miatt. Többé nem pirulékony, félénk leányka állt régi imádója előtt, hanem a bátor nő, kit a szerelem lelkesít kedvese védelmére. Hosszan beszélt s bizonyította, hogy Albert ártatlan, hogy nem is tud a dologban semmit. Végre azonban, midőn Daburon ur részletesen elbeszélte, a körülmenyes bizonyítékokat, s azt, hogy tisztán tudja, hogy Albert hushagyó kedden este — a gyilkosság estéjén — nem volt otthon, hanem szanaszét járkált, s nem mondja meg hol, s aztán haza ment, s nadrágja sáros, nedves, s kesztyűje összeszakadt: az édes meglepetésnek sugara futott át Arlange hiszasszony gyönyörű arcán, melyen pedig eddig kétség, feszültség és aggodás volt látható.

„Hushagyó kedden! — kiálta s kezeit imára kulcsolá. — Nem mondtam, hogy nem bűnös? — Uram! Albert azon este nálam volt.”

A magyarázat világos volt. Albert épen azon este találkozott Klárával, hogy tudára adja előre, ha tán állapotában valami változás találna esni. Azonban a lány anyja miatt a találkozás titokban történt. Albertnek a kertfalon kellett átmászni, s kesztyűjét ekkor elszakította, nadrágját beszennyezte. S hogy nem vallotta ezt meg, az is világos lón. Nem akarta jövendőbelije hírét, nevét kockáztatni. — Első pillanatra megvillant Daburon ur elméjében, hogy Klára előre elkészült e mentsegre Albert számára, hogy kiszabadítsa, jőneve és igazmondósága föllökésével is. Klára a gyanúsítást boszusan és megvetőleg utasítá vissza; kimondta, hogy Daburon nem lehet bírása annak, a kinek egy szenvedély-kérdésben vetélytársa. Embereket küldtek ki s kitűnt, hogy az Arlange háznál mind az eső előtt, mind az eső után mászás történt a falon át. Daburon ur végre elismerte, hogy széleskedett, s hogy Tabaret Péternek, ha a dolog így áll, végre is igaz lehet, s Commarin Albert lehet, hogy ártatlan.

De Arlange Klára nem elégedett meg ez eredménnyel, a mit a tisztviselőnél elért; tanuskodásának ilyen sikerét látva, egyenesen a Commarin-házhoz ment, hol az öreg gróffal hamar elhitette fia ártatlanságát, mert az öreg Commarin szívéből szerette Albertet s daczára minden gyanunak, s ahogy sem akarta elismerni szívében, hogy olyasmire képes legyen. Az öreg anyjira felbuzdult, hogy egyszerre fölterte magában: el-megy Gerdyné asszonnyal, ott megtalálják Noelt, a ki Albertet ki fogja menteni a fogságból, mert megígérte. A St. Lázár utcába hajtottak. Noel nem volt ott, de a gróf nem tágitott, míg Gerdyné asszonyság szobájába nem vezették. A haldokló nő szobájában négyen voltak, az orvos, egy pap, egy irtalmas néne, ki mint ápolónő szolgált, s egy katonka. Ez utóbbi szembetűnőleg megbántva érezte magát a gróf tolokodása által. A gróf kérdősködeire, a beteg állapotát illetőleg, az orvos azt felelte, hogy aligha éli túl a napot. A gróft egy pillanat alatt mintha csak egészen le-törte volna ismét a bánta. Egy más kérdésére, hogy vajjon, legalább csak időnként, magánál van-e a beteg, szintén tagadó választ kapott. De midőn a gróf — ásztonóztetve mintegy emléke által annak, a kit oly soká és oly mélyen szeretett, s szeret most is, bár durván megsértette, — az ágy mellé ment, s kezeit kezébe vette, mintegy villanyos ütésre felrezzent a nő s felkiálta:

„Vilmos! — Vilmos!”

Csaknem mennyei öröm fénylett vonásain, s érzékei egy pillanatra visszanyerték egész erejét, mint a kialvó lámpa végső lobogása. Még volt ideje kifejezni örömét, hogy a gróft halála előtt látta. A katonka, ki meg szokta látogatni — mondá — saját testvére, ugyanaz, ki most is itt van halálos agya mellett. Ő nem volt soha se hütelen.

E pillanaton Noel is megjelent a szobában. A haldokló szigoruan ránézett, s egy átkot kiáltva rá, mint gyilkosra, visszahanyatlott. A gróf bánta mély és őszinte volt. Mindent adott volna érte, csak még egy pillanattal élt volna, míg bocsánatot kérhet vala tőle méltatlan gyaujújért. Nejét meg-ölte mellözésével, s most kedvesét gyaujújával. A bűnhődés és bűnbánat órája eljött.

legnemesebb fejeket tegye egyenlővé a porral. Ő arra akarta figyelmeztetni a cárt, hogy mentől könnyörtelenebbül tiporja el a lengyelek egyéb érzelmeit, annál erősebb szálakkal fogantózzik a szívből és tenyészik a boszu. Meggyilkoltak halálhőrgése, meggyaláztak szégyenpirja, rabok és koldusok nyögése lizték őt, eszébe juttatni a cárnak, hogy testvér azokkal a halandóságban.

Junius 6-kán katonai szemlét rendezett Napoleon császár vendégei mulattatására. Mikor visszatértek, neje mellett a porosz király foglalt helyet az első kocsiiban; a másodikban ő maga ült a muszka csárral és annak két fiával.

300,000-nél többen voltak, kiket a kíváncsiság kivitt, megnézni a császár vendégeit. E nagy tömeg annyira ellepte a boulognei erdő utját, melyen haza kellett volna menniök, hogy Napoleon kénytelen volt egy mellékutra parancsolni a kocsikat. Berezowski a fűtön foglalt volt állást, de a hogy észrevette a kocsik másfelé csapását, gyors

1863-ban a lengyel fölkelésben részt vett; azután Németországra menekült s csak 1866. novemberében jutott Párisba. Ott egy gépésznél dolgozott, ki óránként 15 krajzárral fizette munkáját; ezenkívül 30 frank segélyt is kapott havonként a rendőrségtől, mint lengyel menekült.

Mihelyt a czár Párisba ért, mindjárt föltette magában, boszut állani Lengyelországra; leste is már két alkalommal, de csak most férhetett hozzá. Tervét nem közölte senkivel; nem bízta rá valami kiterjedett társaság; ő egymaga akart boszut állani azon, a ki egy országot nyomott el.

A francziák szemrehányásokat tettek neki, a mért ily kellemetlen helyzetbe hozta császárjokat, a ki menedéket adott a bujdosó lengyeleknek. Ezt őszintén sajnálja és e miatt bűnbánatot érez — mondá — mert Napoleon jöttevőjük a lengyeleknek. „Hátha őt találd volna?” kérdeék. „Oh bizonyosan nem, — felelé — a lengyel keze nem tévedhet, mikor a czárra céloz.”

Képek a koronázásról.

5. A királyné diszkocsija.

A koronázási ünnepély második főszemélye Ő Felsége a császár-irályné volt. Akármely mozzanatában szerepelt a vakító fényű s élénk mozgalmu ünnepnek, bármely ponton jelent meg, női bája s királynői fenségé kettős koronájával, minden szem figyelemmel fordult felé, minden szív hódolattal s mély részvétellel telt el iránta.

Képünk ama lovagkori rococo-alakzatú diszkocsiban ábrázolja, mely ugy sajátossága mint fénye által különösen érdekes adalék volt a koronázás pompáihoz.

E kocsi, melynek készítését II. Ferdinánd német császár és magyar király korára és így a tizenhetedik század első negyedére teszik, különösen kitűnik az által, hogy egész alkotmányán a természet és mesterség két lezsebb anyagán —

Merénylet az orosz czár ellen, a boulognei erdőben.

san keresztyűvágot az erdőn elejökbe. Mire kezét emelkedni látták, már sítvített is a golyó; de az épen előléptetett lovászmeister lovát találta. Egy percze a kocsiiban kinos zavar uralkodott. Nem tudták, melyiköknek volt azánva; nem tudták, talált-e valakit. Egyszerre megpillantja Napoleon, hogy az egyik orosz hercege vérral van borítva; „Meg van ön sebesítve?” kérde. Az állítja, hogy semmit sem érez. Csak a ló vére feekendette be. Napoleon fölállt és kijelentette, hogy egyikök sem sebesült meg; ezzel a kocsi tovább ment.

Berezowski ezalatt száz meg száz kéz emelkedett; mindenik első akart lenni a megfogásban, hogy jutalmat nyerhessen. Pedig ő nem volt vesélyes többé, mert saját kezét összemarcangolta a pisztoly; futni sem akart, hanem nyugodalmasan megadta magát sorsának.

A vallatásnál bátran és őszintén viselte magát. Elmondta, hogy lengyel születésű, 30 éves;

Hosszas vallatása alatt egyetlen jelét sem adta, mintha megbánta volna, a mit tett. Sőt midőn az iránt kérdezték, ugy felelt, hogy csak azt bánja, hogy célja nem sikerült.

A czár kegyelmeességét akart mutatni, kérte Napoleont, hogy ne itéljék halálra az ifju lengyelt. Páris leghíresebb ügyvédjei vállalkoztak védésére, a többek közt a kitűnő szónok Favre Gyula, ki Orsaini védelmében annyira tündököltette lángeszét és annyira föl tudott mutatni minden mentő okot, melyet a lélek buvája találhat egy elnyomott haza hű fiának keservében.

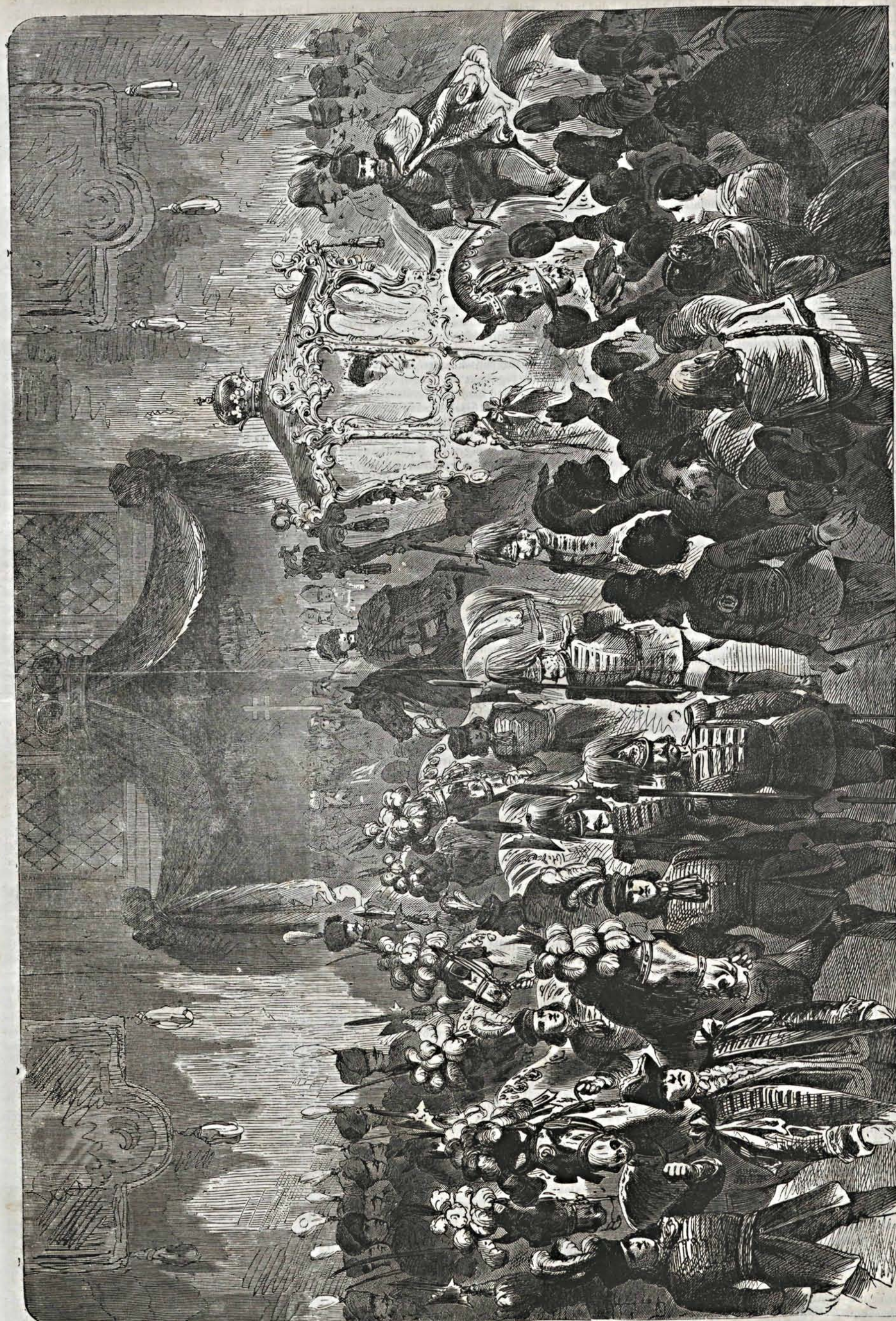
Az ítéletet e napokban mondá ki a szajnai törvényszék; élethossziglani fogságra szolt.

Szegény rajongói Mit ért volna vele, ha az a ló nem is fogja fel a koronás főnek szánt golyót? Ő gyilkos volna isteni és emberi törvények előtt, — és a gyilkosság mindig bűn, akármily elkeserítő előzmények vittek is rá valakit. Réthi Lajos.

aranyon és kristályüvegen kívül semmi sem látható. Oldalai roppant üvegtáblák, melyek mint tükreink szoktak, tömör aranyzott keretekben állanak. A kocsi ajtaja és hajója azonban roppant értékű Rubens-festvényekkel vannak ékítve, legkitűnőbb példányaival az üveg-festészetnek; magok e képek megbecsülhetlen művészi kincsét képviselnek.

De kinek ne jutna eszébe, hogy a lezsebb kép nem az, melyet Rubens keze vetett az alsó üvegtáblákra, hanem a felséges alak, a nyájias arccsal, megnyerő mosolylyal s a nép örömetől ragyogó szemekkel, a felső kristály-táblák mögött.

A fogat méltó volt a járműhöz. Nyolcz ritkaság szép fehér spanyol mén, kedély járasu nagy lovak, hosszú sörénnyel s jól ápolt, majdnem a földet érő farkkal; a sörény és fark fürteibe gyöngyörok befonva. E ménék biborvörös bársonnyal s nehéz aranyhimzésekkel és bojtokkal diszített szerszámokkal vannak ellátva.

Képek a koronázásról: 5. Erzsébet királyné megérkezése a koronázási templomhoz.

A nyolczas fogatot két kocsis hajtja; egyik a rudas-, másik az első ló hátán ül fullajtárként. A lovak mellett egy-egy futár, összesen nyolcz, halad. A kocsisok is, futárok is rococo-ruhát viselnek; amazók fekete bársony, ezeké dűsan aranyozva, parókáik hajporos allonge-ok, melyeken széles arany paszomtanok fehér-sárga-fekete struczollakkal ékített spanyol kalapok ülnek. A kocsiok magas lovageszímákat, a futárok ellenben czipót, harisnyát s fehér-sárga-fekete övet viselnek.

A fogatot, kocsit, és a benne ülőt, minden oldalról tolongó néptömeg környezi, várja, kíséri. Előtte a lovas testőrök nehánya rohog. A nép örömmel üdvözi: „Eljen a kiralyne!” harag mindenütt s a fejedelmi asszony nem szűnik meg szívélyesen mosolyogni és nyájasan inteni vissza az üdvözetekre.

A hírlaphirdetésekről.

Az első hirdetés, mely hírlapilag közöltetett, az *Impartial Intelligence* angol hírlap 7-ik számban 1649. ápril 12-én jelent meg. Egy candish-i nemes ember a Suffolk grófságban jutalmat tűz ki annak, ki ellopott két lovat visszahozza. Számos éven át igen gyéren találnak hirdetés a régi hírlapokban, ezeknek is nagyobb része könyvekre vagy hathatós orvosi szerekre vonatkozik. A theárol, mely jelenleg Angolországban oly nélkülözhetlen, mint a kenyér, egy hirdetésben tétetik először említés; ezen hirdetés 1658. szeptember 30-án jelent meg a „Mercurius politicus” című angol lapban következőképen: „Azon feltevésem, s minden orvos által jóváhagyott chinai itél, melyet a chinaiak *tscha-nak*, más nemzetek pedig *tay* vagy *tee-nek* neveznek, árulatik Londonban a „Szultán fejéhez” címzett kávéházban.”

Franciaországban sokkal később jelentek meg a lapokban hirdetések, nevezetesen a „*Gazette de France*” jöhet már a 17-dik században közölt egyes reklámokat, körülbelül a 18-dik század közepén kezdett rendszeren könyveket, képeket s hangjegyeket hirdetni.

Az angolok nemcsak a hirdetéskezdeményezésében előzték meg a többi nemzeteket, hanem a század elejétől fogva, hirdetései tömegét s sokféleségét tekintve, minden más európai nemzetet jóval túlhaladtak. Az angol hirdetésekre vetett nagy adó dacára, mely az utolsó években 2 ft. 0. 6-re emeltetett, azon óriási lapok — melyekhez a mi legnagyobb lapjaink kicsinyeknek tűnnek fel — nagyobb részét hirdetések töltik be.

Az angol lapok első célja volt, híreket juttatni a közönség tudomására, később az egyes pártok kezeiben politikai eszközül használtattak fel, ez jellemzi a 18-dik század folytán megjelent angol lapokat. A jelen század elején azonban egy harmadik korszakba léptek, midőn az újabb szükségnek, az ipar és kereskedési érdekeknek is helyet adtak hasábjainok, semmit sem mulasztván el, hogy hirdetések által egy új osztályt nyerjenek meg részükre, mely még egy részről a lapnak tekintélyes jövedelmet szerzett, az olvasók számát is tetemesen öregbít; idézhetnének lapokat, melyek kizárólag egyenlő hirdetéssel foglalkoznak.

Igy a londoni könyvtárosok rossz szemmel névén azt, hogy hirdetések a hírlapok első oldaláról a negyedikre vándoroltak, sőt azok megjelenése napokig késétt, egyszerre két lapot a reggeli *British Press*-s az esteli *Globe*-t alapították, hogy hirdeteiket akkor és oly formában közölhessék, miként ők akarják. A nevezett két lap az említett ezelnak megfelelően mai napig fennáll. A londoni vendéglősök és kocsmárosok fontolóra vevén azt, miként ők résint hirdeteiket, résint a fogyasztók számára vett példányok által igen sokat aldoznak a hírlapokra, többen egyesültek, mikép helyiségekben önálapította hírlapok fognak járni, így keletkezett 1793-ban a *Morning Advertiser*, mely most is fennáll.

A jelen század elején minden nagyobb angol lapnak megvolt a maga saját fajú hirdetése, így a *Morning Post* lovakat és kocsisait hirdettet; a *Public Ledger* a tengeri hadiszerelvényeket s külföldi kereskedelmi cikkeket nagyobb tömegben; a *Morning Herald* és *Times* az ingatlanok elárverezésének hirdetéseiben osztozkodtak, a *Morning Chronicle* a kiadók közönye volt. Ezen osztályozás alig változott, úgy hogy a *Times* egy számát sem nyithatók fel, a nélkül, hogy három-négy hasábon át ingatlanok elárverzését ne találjunk. Az angol sajtó ezen óriási meg két más sajtósággal is, vagyis két rendbeli hirdetés

kezelt mintegy kizárólagos szabadalommal. Ide fordult minden ember, ki hivatal vagy más alkalmazást keres, úgy az is, kinek hasonló egyénre szükség van. Mindennap száz meg száz lokaj, komornyik, szolga, dajka, szakácsné stb. keres helyet a *Times* utján, s ugyanott a szomszéd hasábon száz meg száz egyén keres szolgát, dajkát, kereskedősegédet, nevelőt stb. Ezen hirdetések, melyek közönségesen csak két, legfőbb három sort vesznek igénybe, a *Times* legszebb jövedelmét teszik. A másik sajtóság még különösebb. Az első oldal harmadik szelete — az első s szülőttek, egybekeltek s megholtak hirdetteinek — posta gyanánt szolgál mindazoknak, kik ezen levelezés által igen ügyesen tudják nevüket s lakhelyüket eltitkolni. Nem mulik el nap, hogy egy elhagyott nő vagy keserő család ne küldene a *Times* utján felhívást, megszökött férj, eltvedt fiú vagy lány után, kik talán épen akkor utban vannak valamely szárazföldi Gröna Green felé. Mind a huszonnégy betűjegy alatt idéznek, könyörögnék s fenyegetőznek ezen negyedik hasábon. 1852-ben minden héten, körülbelül három hónapig volt ott olvasható: „egy szárnyaszegett galamb lamentabilis könyörgése, azon zöld ág után, mely öt védeni lett volna kötelesség.”

A mi lapjainkban közölt hirdetések épen nem adhatók fogalmat az angol hírlapokban naponként megjelenő hirdetések változatossága és sokasága felől. Hirdetéssel kezdődik, hirdetéssel végződik a lap, s óriási területének legalább is egy negyedét az tölti be, pedig az angol lapok nagyságban a mi legnagyobb lapjainkat háromszorosan is túlhaladják; gyakran többször egy héten négy, olykor nyolcz oldalt melleknek a laphoz, telve hirdetéssel. A *Times*, mely közönségesen nyolcz oldalon jelenik meg, mindennap nyolcz oldalú hirdetésű mellekkellet ad 48 szettel, mind-egyike 300 sorral a legkisebb s legszűrbű betűvel nyomtatva, ehhez hozzáadva a lapban magában levő 12 hasáb hirdetését, elképzelhetjük magunknak azon összeget, mely naponként befoly ez óriási vállalat pénztárába.

Mindazonáltal oly rend uralkodik a lap ezen, valamint minden részében, hogy az angol olvasó a tengernyi sok apró nyomatu sorok közt azonnal felleli azt, mi őt épen érdekli. Az angol sajtó a hirdetések egyformaságát proklamálta. Nem így a francia sajtó, hol még mindig sokat tartanak a feltűnőségre, s azt a szerkezetet s betűk sajtóságában keresik és kedvelik az óriási arányokat. Az angol lapokban minden hirdetés egyenlő betűvel s egyenlő alakban nyomatik, úgy a hirdetések czimeiben is az arányosság uralkodik; ritkán terjed egy hirdetés tíz vagy tizenhét sornál többre, kivéven ha birtokeladás forog szóban, mert ennek leírása olykor bő részletességben közölthetik. Végre a hirdetések bizonyos rendszerben szerkesztetnek, úgy, hogy az egy természetűek egymás mellett felhelyezők.

Nemcsak a politikai lapokban találunk ily óriási mérvű hirdetéseket, az irodalmi hirdetések némely angol havirattban, vagy szemlében olykor 80—200 lapot is elfoglalnak.

Hanem ez mind semmi, ahhoz képest, a mit az északamerikai Egyesült-államoknál tapasztalunk, úgy, hogy alig lehet fogalmunk arról, mily kifejlődést nyert a hirdetés az Atlanti-óceánon túl. Cuceval de Clarigny szerint 1857-ben két millió hirdetésnél több jelent meg a brit lapokban, míg az amerikaiakban evenként közöltetni szokott hirdetések számát 10 millióra teszi. Az Egyesült-államokban megjelenő lapoknál a fő helyet a hirdetések foglalják els azok nagyobb részét betöltik. A két centes lapoknál például négy oldal szöveg mellett négy oldal hirdetést kap az olvasó, míg az egy centes hírlap egy lap szövegre három lap hirdetést ad. Azon arányban, a mint a tenger partjaitól — hol a közönség még némi irodalmi vágygónal bír s a verseny az olvasó számára szellemi tápot követel — beleb hatolnak, a hirdetésekre fordított tér mindinkább növekszik. Így a Missouri állam fővárosában Saint Louisban, mely 45 ezer lélekkel bír, egy napi lap jelenik meg, nagyobb alakban mint a *Times*, sokkal szűrbűben és apróbb betűkkel val nyomtatva s mégis négy hasábot kivéve, az egész lap hirdetést foglal magában. A hirdetések ezen önzétt leginkább annak tulajdonítható, mert ott a nyilvánosságának bármely eszköze hiányzik s a hirdetés díjak rendkívül olcsók p. o. egy 4 sorból álló hirdetés első ízben 25 centbe (fél forint) kerül, mely 12 centért akár hányzor ismételtethetik. Az iparosok és kereskedők közt bevett szokás, a lapban, hirdeteik számára egy bizonyos helyet egész évre kibérelni, kik aztán ezen megvásárolt helylyel kényök

kedvök szerint rendelkeznek, nyomathatják ott hirdeteiket függőlegesen, harántosan, köralakban vagy megfordítva, még iparukat vagy kereskedésüket jelképező vignettel is illusztrálhatják.

A francziáknál rendszeren csak a hírlap negyedik oldalát foglalják el a hirdetések s a közönség nem jó szemmel nézi, ha az a harmadik oldalra is átvitetik. Csak 1828-tól kezdtek ott a hirdetések jelentékeny jövedelmi forrást képezni; azonban a júliusi napok óta azok mindinkább nagyobb kiterjedést nyertek, egy néhány lapok, melyek 8—10,000 előfizetővel bírtak, mint a *Journal de Debats* s a *Gazette de France*, a hirdetésből évenként 200—250,000 frank jövedelmet hoztak.

A németországi s más külföldi lapokban közölt hirdetések rendszer beosztását és sokféleségét tekintve, még koránsem közelítik meg az angol lapokéit; az ausztriai hírlapok pedig sokkal ismeretebbek, hogyszem megemlítést érdemelnek; itt azonban a hirdetések sokaságát tekintve, a két Fremdeablatt, a *Presse* és a hivatalos Wiener Zeitung tünik ki leginkább.

A magyarországi lapoknál találunk ugyan már a mult században hirdetését, de ez leginkább egyes könyv és jószágeladás vagy árverésre vonatkozik; csak később, midőn politikai lapjaink nagyobb alakot és elterjedést nyertek, leginkább a francia lapokat utánozva, azok negyedik oldalát foglalták el a hirdetések, kivételt csak a *Pester Lloyd* alkot, mely majdnem mindenkor még egy hirdetéssel felt felívet esatol a főlaphoz. A hivatalos lap hivatalos hirdeteit mellőzve, említést érdemel még itt a Vasárnap Ujság és társalapjának rendszer heti hirdetése is.

Szinyey József.

A tej hamisítása.

A tej összetételére nézve legközelebb áll a vérhez, és minden élelemszereink között legkönynyebben válik vérré. A tej azon egyetlen élelem, mely testünk teljes táplálására egyedül elegendő; és ez onnan van, mivel benne ép úgy, mint a vérben, mindazon alkotórészeket tartalmaz, melyekből testünk össze van szerkesztve, és pedig helyes arányban. A tej a csecsemő gyermek legelső és legszükségesebb étel, melyet semmi egyébbel nem vagyunk képesek kipótolni, s ezenkívül minden időben, a gyermekkoron kívül is, egyik igen kitűnő élelmünk volt és fog is maradni.

Annálkább kell tehát sajnálnunk, hogy épen ezen, minden háztartásra nézve oly fontos és nélkülözhetlen élelemszerele oly nagy mértékű hamisítást üzenek, a mihez fogható semmi más kereskedelmi cikkkel sem. Múltán lehet állítani, hogy az egészen tiszta és teljességgel hamisítlan tej a ritkaságok közé tartozik, főleg nagy városokban. Igaz ugyan, hogy a tej hamisítására tulajdonképi ártalmas anyagok nem igen használtak; de mégis nagyon boszantó, hogy tejet akarunk venni, és helyette tejes vizet, vagy keményítést, krétát, lisztet s más efféle folyadékokat kapunk, s azt mégis tej gyanánt fizetjük. De a hamisítás azért is megbotránkoztató vétek, mert számosan vannak, főleg nagy városokban, kik épen a tej élvezetére vannak szorulva, mint ez kórházakban gyakran tapasztalható, valamint azon gyermekek-nél is, kik anyagi hiányában állatjel élvésztére vannak szorulva, s ezekre nézve a hamisított tej nemcsak hogy kivánt eredményhez nem vezet, hanem gyakran ártalmassá is válik.

Kétséget nem szenved ugyan, hogy a vegyész a tejkereskedő hamiságait is leleplezi, de itt nagy vegyész vizsgálatok, melyek mindig sok időt vesznek igénybe, nem alkalmazhatók, mert a tej oly kereskedelmi cikk, melyet nem könnyen lehet több ideig eltartani, s mely ennél fogva előállítás után rövid időn elhasználandó. Így tehát az elkövetett csalásnak kimutatása s a hamisítások ellenőrzése nem lehetetlen; de mégis azon kívánalmak miatt, melyeket a mindennapi élet jogosan tehet, nagyon nehéz. Gyakorta halljuk és olvassuk ugyan, hogy nagy városokban az egészségügyi rendőrség tejkélméseket viszen végre, de ezen kélmések is csak tegnap, tegnapielőtti időkből származnak, s a büntetéssel sújtják is itt-ott a hamisítókat, a mindennapi tapasztalás tanúsítja, hogy ezen rendőri intézkedések még koránsem voltak elegendők, hogy a bajt megszüntessék. A kereszlet tej minden rendőri gondoskodás mellett sem tűnt el a piacról.

A dolgot ily állásban tehát nem cselekszünk hiábavaló munkát, ha olvasóinkat azon módokkal közelebből megismertetjük, melyek által a tejjel

elkövetett hamisításokat felfedezhetjük. Mielőtt azonban ezt tennök, szükséges, hogy a tej minőségét és összetételét közelebből szemügyre vegyük.

Az állati tej tulajomó alkotórésze, mint tudjuk, vízből áll, tehát azon anyagból, mely a tej hamisítására leggyakrabban használtak. A vízben különböző anyagok vannak feloldva, ugyanint *sajtanyag*, *tejczukor* és különböző sók; és az ezek által képezett oldatlan apró cseppekben szétszólva uszik a vaj, honnan a tej fehér színe és átláthatlansága származik. A tejen foglalt sók különfélék, ugyanint *tejsavas haméleg*, *szikéleg*, *mész*, *zsír*, *léghőng*, *chlornatrium*, *chlorkalium*, stb. A zsírgolyócskák összefutott sajtanyaggal vannak bevonva és a tejen teljesen egyformán vannak szétszólva. Ezeket kívül minden tejen még sajtóságos állati szag vehető észre. Az egyes alkotórészek következő arányban állanak egymáshoz. A viztartalom 80% és 90% között ingadozik, a sajtanyag 2 1/2—4%-ra, a vaj 2—7%-ra, a tejczukor 3 1/2—6%-ra rug, a sók pedig 1/10—3/10 %-ot tesznek.

A tejet a tejczukortól, sajtanyagtól és sóktól nem lehet megfosztani, mert ezeket folyó állapotban nem lehet a tejtől elválasztani. De másként áll a dolog a vajgolyócskákra nézve, melyek kisebb sulyoknál fogva fölfelé emelkednek és ennél fogva a tejről könnyen lemeríthetők. — A lefelezett tej nagyobb sajtanyag-tartalma miatt nehezebben emészthető és kevésbé tápláló, mint a meg nem rabolt; a tejjel pedig tej nélkül nagyon zsíros, és sajtanyag hiánya miatt nem táplál elegendő.

Mi a tej egyes alkotórészeit illeti, ezek között mindenki meghatározott és változtatlan összetétellel bír, de ez magára a tejre nézve egyáltalában nem áll, és pedig nagyon természetes okoknál fogva. A tej már önmagában, egészen természetes állapotában is, különböző alkotórészeinek mennyiségviszonyai tekintetében, nem csekély változékonyságot tanúsít. Ezen ingatótságot a legkülönbözőbb körülmények idézik elő. Így a tej minősége függ például a takarmánytól, az állatok korától, fajától, egészségi állapotától, fejösségének korától és sok más körülménytől, sőt még a fejés módjától is.

Könnyű tehát belátni, hogy az efféle körülmények a tej megvizsgálását tetemesen nehezítik. Kétséget nem szenved ugyan, hogy a szakvegyész minden nehézségen győzelemmel keresztülhatolna, azonban az ő segítése a rendőri ellenőrségnek keveset használ, mert az efféle vizsgálatoknál a fő kellék az, hogy a vizsgálat kevés időt vegyen igénybe és mégis alapos legyen. Már pedig tudjuk, hogy a vegyész vizsgálatok épen sok időt vesznek igénybe és hogy a vizsgálat alaposágát egy részről az idő feltételezi. Ezenkívül a vizsgálatot nem természetudóságnak, hanem a rendőrhivataloknak kell teljesíteni. A vizsgálati módnak tehát olyannak kell lennie, mely semmi előismeretet nem kíván, és gyorsan végrehajtható.

E nehézségeken azáltal vélték átteni némelyek, hogy a tej megvizsgálásánál olyanmü mérleget kezdtek használni, minő a szesz mérő. A szesz és sok más folyadék jószágát, mint tudjuk, a suly határozza meg, és pedig oly módon, hogy az egész vizsgálat alig vesz egy percnyi időt igénybe. Semmi egyéb nem szükséges, mint egy ugynevezett sulyedő mérleget a folyadékba mártani és arról az eredményt leolvasni.

A tej megvizsgálásánál is ezen elvet hozták alkalmazásába. A *tejmérleg* tehát nem egyéb, mint egy közönséges sűrűmérő (ariometer), mely oly nehéz és olyképen van felosztva, hogy a természetes tejen 26—32 fokig merül le. Egy ilyen tejmérleget 1/2 nagyságban lerajzolva az 1-ső ábrán mutat, melyen a) azon rovatokat mutatja, meddig a mérlegnek a hamisítlan tejen le kell süllyednie. Lássuk tehát, mennyi hittel érdemel ezen mérleg?

A tej kétségkívül nehezebb folyadék, mint a víz, az az egy akó tej többet nyom, mint egy akó víz, és így azt kellene hinnünk, hogy a suly a tej jószágának meghatározására biztos támaszpontot szolgáltat; mert minél több víz vegyítetik a tejjel, annál inkább kell, hogy annak sulya a vízéhez közeledjék. E szá-

mitást azonban a tej sajtóságos összetétele tökéletesen megüsitja.

Ha nem is tekintünk azon körülményre, hogy a tejen a különböző alkotórészek, mennyiségükre nézve, már magokban véve rendkívül változnak, mi a tej sulyára tetemes befolyást gyakorol: azt csak nem hagyhatjuk figyelem nélkül, hogy a tej különböző alkotórészei egészen különböző értelemben hatnak a tej sulyára. A tejen feloldott anyagok nagyobbítják a sulyt, minthogy a vizet, melyben feloldva vannak, sűrűbbé teszik. Ellenben a zsír, mely a tejen uszik, könnyebbé teszi ezen folyadékot. Ennél fogva megtörténhetik, hogy a természetes tej ugyanazon sulyt mutatja, melyet a vastagon meghamisított mutat.

Tegyük fel például, hogy a tej összetétele teljesen változatlan, s ennél fogva sulya is folyvást ugyanaz. Ez esetben a tej a fel (vaj) leszedése által nehezebbé válik, és ezen csalást a tejmérleg által könnyen meglehetne ismerni. Am de viz hozzávegyítése által a feletlen tejen ugyanazon fajsúlyát lehet előállítani, melylyel az a fel leszedése előtt bírt. Mindkét tejkélmélet tehát, tudniillik a felmélküli és fellelvaló a tejmérlegre nézve teljesen egyforma, és mégis mily nagy különbség! Utóbbi esetben nemcsak hogy a tej egyik lényeges alkotórésze eltávolítottatik, hanem azonkívül nem jelenik meg a mennyiségű viz elegyített hozzá, melyet a tejen gyanánt fizetünk.

Ha a tejen zsírt megghyágya, csak vizet elegyítünk hozzá, ez esetben a tejmérlegnek meg kellene mutatni a csalást, mert a tej viz hozzáelegyítése által megkönynyebbedett. Amde a tejmérleg itt is bizonytalanságban hagy, mert a tej sulyát tejczukor hozzávegyítése által egész azon pontig lehet emelni, melylyel akkor bírt, midőn a tehenből kifejték.

Bármiként forgassuk is tehát a dolgot, a tejmérleg mindig bizonytalanságban hagy. Ezt nem is lehet csudálni, mert a különbség a sűrűség között oly kevés, hogy az az eszköz alig képes megmutatni. Ehhez járul még az is, hogy azok, kik a tejmérleget készítettk és használták, a megvizsgálálandó tej hőmérsékére semmi figyelemmel nem voltak. Már pedig a tudomány azt tanítja, hogy a fajsúly, mely ezen mérlegnél maga adja a határozatot, a hőmérsékettől függ; s hogy ennél fogva ugyanazon eszköz ugyanazon tejen különböző mélységig süllyed le, a mint tudniillik a tej meleg vagy hideg.

Miként történhetett tehát, hogy ezen eszköz a rendőri vizsgálatoknál használatban volt, valóban megfoghatatlan, de méginkább az, hogy azok alapján büntetéseket határoztak és hajtottak végre. Mily bizonytalanok ezen tejmérleg adatai, mindjárt meglátandjuk.

(Folytatás következik.)

Egyveleg.

—i. (Statistikai adatok.) Most jelent meg Fényes Eleknek ily című munkája: „A magyar birodalom nemzetiségei és ezek száma vármegyék és járáások szerint.” Érdekesnek tartjuk kiadni belőle a következő adatokat: *Az anya Magyarországon van:* 5,466,239 magyar, 1,500,347 tót, 1,051,076 román, 1,016,629 német, 391,458 rutén, 311,371 szerb, 122,928 horvát, 56,926 sokác, 44,707 vándur, 12,048 bolgár, 2244 görög. Összesen 9,975,973 lakos. Erdélyben: 673,918 magyar, 1,091,772 román, 153,989 szász, 939 görög. *A magyar végvidéken* összesen: 296,651 lakos, abból magyar 10,102. — *Fiumében és a magyar tengerparton* összesen: 54,800 lakos; abból horvát 44,818, olasz 9472. *A társországok Szlavonia, Horvátország és Dalmáciában* összesen 1,987,327 lélek, s ebből magyar 4886. Az egész magyar birodalom népessége e szerint 14,235,369. — Fényes meglehetősen utánjár az adatoknak, a mennyire t. i. nálunk utánjárhatni, hol hivatalos összeírások vagy nincsenek, vagy nem bizhatni hitelességükben. Okaink vannak állítani, hogy egy új népszámlálás más számokat eredményezne.

—g. (Magyar czigányok Bécében.) Mult hétfőn a bécsi orsz. tszék előtt különös tárgyalás folyt le. Négy czigányról ült a vádlottak padján, körülöttük egy csomó gyerek, kik ide s oda futkostak a teremben, czigánykereket hánytak s aztán sorban csókolták a megjelölt törvényszéki urak lábát. Az elnök végre megszokta a dolgot s a rajkókat egy szomszéd szobába vezetett ki, s erre megkezdődött a tárgyalás. Az elfogottak csak magyarul tudtak, s így tolmács segítségét, magyar nyelven törtétek a kérdések és feleletek. Mind a négy Bécs környékén elkövetett tolvajlásról volt vádolva. Az egyiket úgy hívják, hogy

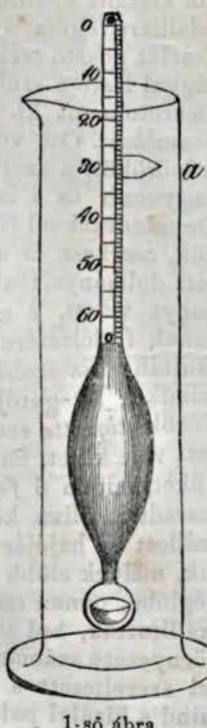
Haluska Erzsébet, a másik Kiss Julia, a harmadik Vajda Erzsébet, a negyedik pedig Cuka Borbála. A három előbbi már idős nő, Cuka czigány kisasszony azonban fiatal, esinos leány s ha iltözete nem oly kétségbe sett, s tudná azt is, hogy mire van a szappan feltalálva, nagyon sok bécsi urnak megakadna rajta s zeme. A tárgyalás folytán sok tragicomicus mozzanat történt. A padon a nők nem a legjobban érezték magukat s kérték, engednék meg, hogy a földre lüthessenek, mi megtörténvén, mind a négy leshant. A vallatásnál Haluska Erzsébet azt feleli, hogy másfél-száz éves. Az elnök constátálja, hogy ha a vádlott nem is ért el még oly mathusálemi kort, lehet legalább is 60 éves. Foglalkozásul a koldulást vallja. Azon kérdésre, hogy soha sem loptott-e még, azt feleli, hogy nem is tudja, mi az a lopás, soha sem bántotta a másét, kivéve a lukorizát és burgonyát gyermekei számára. Elnök: Miért jötték át Magyarországból? Haluska: Mert, nagyságos uram, csókolom a kezét és lábát, mert ott minálunk szörnyű drágaság van. — A többi czigányról sirva jajeszkelve ismétli ugyane vallomást, s a sirás és jajveszkelés folytonosan tart. Elnök: Honnan vették a huszakot, melyeket maguknál találtak? Haluska: Csókolom kezét lábát, édes nagyságos uram, egy német szigány-asszony, ki olyan gazdag, mint egy hercegnő, ez szórta az utczán a pénzt, mi csak fölcsúdtik. S esküzdőit a mennyre s földre, hogy ez a huszak története. A törvényszék azonban más véleményben volt, s Haluskát hat havi fogságra ítélte, a többieket pedig fölmenté.

— (Földrenégés a föld gyomrában.) Hogy mit tesz a földrenégés szemtanújának lenni a föld színén, azt tudja sok millió ember; de hogy milyen lehet az a reszkető föld gyomrában — ezt kevesen tapasztaltak. De la Torre mérnök szolgálhat e tekintetben fölvilágosítással. Azon iszonyú földrenégés alkalmával ugyanis, mely 1852-ben Santsago városát romba döntötte, a Cuba szigetén levő rézbányák egyikében volt, s így beszéli el a rémitő jelenetet. Azon pillanatban, midőn borzasztó lármát hallánk, érezők a mint a föld fölemelkedék s egyszerre ismét alászállott, mialatt benünket egy karzat egyik oldaláról a másikra lökött. Azt hitük, hogy ki nem fogjuk kerülhetni a halált. A lámpák a falakról, hova fölragyagva voltak, lehullottak és mindent éjjeli sötétség borított el. A támaszgerendák iszonyú robajjal recsegtek, a víz átszivárgása csodálatos módon növekedett, ugyanakkor kengőzszaot is érezünk, és hallók, a mint a kövek a felső boltzatról leszakadva alázuhan-tak. Együtt voltunk, de nem mertük egymást megszólítani. A szó szoros értelmében élet és halál közt lebegtünk. A lárna negy perczen át tartott, bár a rázkódás már előbb megszűnt. Ezer halálverejtek után végre elértek a bányá kimenetelét. Örömrünk leírását használatos volna megkísértenem.

—n. (Vasút és közszén.) 5 font között annyi erőt fejt ki gőzben, a mennyi egy ember 10 óra hontszáig tartó folytonos munkaejére. Ily közszén mintegy 80 millió mázsát fogyasztanak el évenként az európai vasutak, mely mennyiséget ha egy láb szélességben hosszában leraknánk, az egész földgolyót körülérné. A kifejtett 68,000 mozdonyt tart Európában folytonos mozgásban, melyek munkálkodását pótolni félmillió lónál többre volna szükség. — Az összes vasutvonatok többit bejárnak évenként 60 millió mérföldnél. Az európai vasutakon körülbelül 400 millió utazó járkel évenként. Személy- és áruszállító kocsi hatodfélszáz ezer van összesen; s ha ezeket egymásután állítók, Páristól Pétervárig érenek. — A vonatok 65,000 kisebb-nagyobb hidon robnognak keresztül, melyek közt oly óriási művek vannak, hogy a hajdankori épületek semmivel lesznek mellettk. Az alagutak hossza 21 mérföld. Csupa sinekre 501 millió mázsa vasat használtak fel.

—o. (Amerikából.) A harcmezők Richmond körül majdnem mind be vannak vetve gabonával. — Az illinoisi vaspálya körül 1000 acerenyi térségen nem terem egyéb, mind földi eper. — New-York állam állami, megyei és városi adósságai összesen 280 millió fitra ragnak, miből minden lélekre, asszonyra, gyermekre, körülbelül 70 fit esik. — Mississippit és Alabama államok termékeny rónái mind művelés alatt vannak, egyrésze gabonával betvetve, a másik gyapotot terem, és ami legörvendetesebb, a felszabadított négerek általán véve, dícséretesen jól dolgoznak.

— (Európa és az Egyesült-államok) között 13 gőzhajó-vonal létezik; évenként valamit 420-ször jönnek-mennek a gőzöcsk, melyeknek összes jövedelme körülbelül 40 millió forintra rug.

Irodalom és művészet.

(A „Jogtudományi Közlöny“ és „Jogtudományi Hivatal“) című szaklapok Ökröss és Wünsch tudorok egyesült szerkesztése alatt nagyobb terjedelmű jogtudományi heti közlönyre fogtak összerakni.

(A közelebb megszünt „1848“) című politikai napilap hír szerint nemskorra ismét megindul „48“ cím alatt, az eddigi szellemben és irányban szerkesztve.

(Táncsis Mihálytól) ily című munkácska jelent meg: „Magyar nyelvtanítási kézikönyv kezdők számára.“ Ajánljuk a világtalan szerző ezen munkáját; kapható Stolpnál 20 krajczárért.

—i. (Heckenast kiadásában) megjelent: „Olvasókönyv, fülési iskolák számára.“ Írta: Elekes Kálmán ref. lelkész; ára: 30 kr. E könyvecske közvetlen tapasztalat és emlékezés után van összeállítva, nagybőrra eredeti czikkekből, — nem pedig, mint annyi, már itt-ott megjelent művekben minden gond nélkül szerkesztve össze. Azok közt, a kinek a nemből ismerünk, a legjobbak közé tartozik.

(Klökner P. székesfehérvári könyvkereskedő) kiadásában megjelent: „Készület az élet legszebb napjára, vagyis bizalmas beszélgetések, megható történetek és tanulságos példák által érdekesítve és felvilágosítva. Az első éledek számára németből fordította Huszár Károly.“ Ára kemény kötésben 60 kr.

(Új zeneművek.) Pesten Treichlingernél megjelent Herdy Ferenczről három fűzet népdal. Az első tartalma: „Farkas szemét néztem veled,“ „Marosszéki piros párizs,“ „Világoskék,“ „Tevagy szivemnek viruló ága“ és „Helyre Kati.“ A második: „Nem ver meg az Isten,“ „Lefelét folyik a Tisza,“ és „Mokor-csárdás,“ A harmadik: „Debreczeni kucep,“ „Jó kedvű paraszt“ és „Este van már.“ Egy egy fűzet ára 60 kr.

Egyház és iskola.

(A miskolci helv. hitv. elemi főiskolában) a 4-ik osztály tanszékére pályázat hirdettek, évi fizetés 422 forint osztrák értékben. A pályázók folyamodványai aug. 15-ik segéd-gondnok Dalnoky Nagy Barnabás urhoz Miskoczra küldendők.

(A szatmár-németi helv. hitv. gymnasium) közbizsgái jul. 21-től 30-ig tartanak.

Közintézetek, egyletek.

(A nagy. tud. akadémia) jul. 15-ik osztály-ülésében Knausz Nándor érkezett a „Nápolyi Margit-legendáról.“ Ezután Hunfalvy János olvasta föl Erdy János érkezését „Lipót várának megszállási érméiről.“ A titkár jelenté, hogy Prokesch-Osten törökországi osztrák nagy-követ hét csomag igen értékes keleti éremgyűjteményt küldött, magyarító szöveg, s egy levél kíséretében, melyben azon nézetét fejezi ki, hogy az európai múzeumok között különösen a magyar volna hivatala keleti éremgyűjteményt szerezni.

Ugyancsak a titkár jelenté, hogy Lonovics József felett Ipolyi Arnold, Zádor György felett Tóth Lőrincz fog az akadémiában emlékszerződést tartani.

(A pesti hazai első takarékpénztár) a betétek utáni kamatlatát f. július hó 15-től leszállítván, ebből folyólag azt határozta, hogy ugyanazon határnaptól kezdve új váltók és értékpapirokra adandó előlegek 5 százalékkal fognak leszámítottatni.

(A zemlénmegegyi gazdasági egyesület) aug. 3-án Sátorralja-Ujhelyben, reggeli 8 órakor a megyeház terében közgyűlést tartand.

(Kölaszárú) a régen tervezett takarékpénztár valahára létesülni fog. Alapszabályainak megerősítését már e napokban várják.

(Zaradnák) a nemzetiségi követelményekre vonatkozó körlevelével szemben Trenčánmege kimondta, hogy diplomatikai nyelvnek csak a magyart ösmeri el.

(Lovassi Lászlóra) hívja föl a kormány figyelmét egy czikk a „Hon“-ban, ki eszméletét veszítette volt, mikor Metternich elzáratta a kinek már a 48-diki kormány rendelt volt segélyt. Ő maga nincs olyan állapotban, hogy folyamodhassék.

(Kossuth nővérénél) Budán mintegy 25 tagból álló honvéd-küldöttség tisztelkedett, kiket ő meleg szívvel fogadott.

Balesetek, elemi csapások.

(Vizdradás.) A Bodrog annyira megáradott, hogy fél falukat söpört el. Házakat, boglyákat, ökröt, bepölyözött bölcsőt megfult gyermekkel hópölyögte hátán. A kár még főláthatatlan.

(Az Ung vize) annyira kiáradott, minőre a legvénebb emberek sem emlékeznek. Hidakat, tarkanymát sodort el, házakat ronbtól össe. A kár nagy.

(Elemi csapások.) Domszlón Eger mellett közelebb igen sok kárt tett a jég. — A mult nagy szelek fővórusunk körül sok kárt tettek a gyümölcsfákban, nemcsak a gyümölcsöket lerázták, hanem a fákat is megsértvén. Egyébiránt piacunkra már igen nagy mennyiségben hordják a gyümölcsöt.

(Galícziában) a San, Wiar, Uszvicza, Dunajec és Kamienica folyók, a tartós esőzések folytán kiáradtak s az illető vidékek nagy része víz alatt áll. A San folyók vizállása 20 lábnyival magasb, mint rendesen. A kár roppant nagy s a vasúti közlekedés számos helyütt megszakadt. Egyébiránt az esőzések már szűnni kezdenek.

(Kölcsény képe.) Gr. Károlyi György szatmári főispán n.-károlyi kastélyában Kölcsénynek egy életnagyságu arczképe van. A főispán indítványozá, hogy e kép mását a tanácsotembe függeszsek fel, mely indítványt lelkesültséggel fogadtak.

—i. (Hévesmege újabb határozata.) A június 26-iki híres határozat következtében a miniszterium erélyes hangu rendeletet intézett a megye közönségéhez, melyben ama határozatot roszalja, érvénytelennek nyilváníja és más megyékkel közlését betiltja. A megyei választmány e rendelet mint kötelező erejű tudomásul veszi. 37 szavazat többséggel ment keresztül a határozat.

(Nyitramege bizottmánya) elhatározta, hogy volt főispánja, a golyó által kivégzett derék b. Jeszenák János arczképét a megye dísztermében felfüggeszse.

(Zaradnák) a nemzetiségi követelményekre vonatkozó körlevelével szemben Trenčánmege kimondta, hogy diplomatikai nyelvnek csak a magyart ösmeri el.

(Lovassi Lászlóra) hívja föl a kormány figyelmét egy czikk a „Hon“-ban, ki eszméletét veszítette volt, mikor Metternich elzáratta a kinek már a 48-diki kormány rendelt volt segélyt. Ő maga nincs olyan állapotban, hogy folyamodhassék.

(Kossuth nővérénél) Budán mintegy 25 tagból álló honvéd-küldöttség tisztelkedett, kiket ő meleg szívvel fogadott.

(Kölcsény képe.) Gr. Károlyi György szatmári főispán n.-károlyi kastélyában Kölcsénynek egy életnagyságu arczképe van. A főispán indítványozá, hogy e kép mását a tanácsotembe függeszsek fel, mely indítványt lelkesültséggel fogadtak.

—i. (Hévesmege újabb határozata.) A június 26-iki híres határozat következtében a miniszterium erélyes hangu rendeletet intézett a megye közönségéhez, melyben ama határozatot roszalja, érvénytelennek nyilváníja és más megyékkel közlését betiltja. A megyei választmány e rendelet mint kötelező erejű tudomásul veszi. 37 szavazat többséggel ment keresztül a határozat.

(Nyitramege bizottmánya) elhatározta, hogy volt főispánja, a golyó által kivégzett derék b. Jeszenák János arczképét a megye dísztermében felfüggeszse.

(Zaradnák) a nemzetiségi követelményekre vonatkozó körlevelével szemben Trenčánmege kimondta, hogy diplomatikai nyelvnek csak a magyart ösmeri el.

(Lovassi Lászlóra) hívja föl a kormány figyelmét egy czikk a „Hon“-ban, ki eszméletét veszítette volt, mikor Metternich elzáratta a kinek már a 48-diki kormány rendelt volt segélyt. Ő maga nincs olyan állapotban, hogy folyamodhassék.

(Kossuth nővérénél) Budán mintegy 25 tagból álló honvéd-küldöttség tisztelkedett, kiket ő meleg szívvel fogadott.

(Kölcsény képe.) Gr. Károlyi György szatmári főispán n.-károlyi kastélyában Kölcsénynek egy életnagyságu arczképe van. A főispán indítványozá, hogy e kép mását a tanácsotembe függeszsek fel, mely indítványt lelkesültséggel fogadtak.

—i. (Hévesmege újabb határozata.) A június 26-iki híres határozat következtében a miniszterium erélyes hangu rendeletet intézett a megye közönségéhez, melyben ama határozatot roszalja, érvénytelennek nyilváníja és más megyékkel közlését betiltja. A megyei választmány e rendelet mint kötelező erejű tudomásul veszi. 37 szavazat többséggel ment keresztül a határozat.

(Nyitramege bizottmánya) elhatározta, hogy volt főispánja, a golyó által kivégzett derék b. Jeszenák János arczképét a megye dísztermében felfüggeszse.

(Zaradnák) a nemzetiségi követelményekre vonatkozó körlevelével szemben Trenčánmege kimondta, hogy diplomatikai nyelvnek csak a magyart ösmeri el.

(Lovassi Lászlóra) hívja föl a kormány figyelmét egy czikk a „Hon“-ban, ki eszméletét veszítette volt, mikor Metternich elzáratta a kinek már a 48-diki kormány rendelt volt segélyt. Ő maga nincs olyan állapotban, hogy folyamodhassék.

(Kossuth nővérénél) Budán mintegy 25 tagból álló honvéd-küldöttség tisztelkedett, kiket ő meleg szívvel fogadott.

(Az országház nagy termét) kezdik átalakítani, hogy akusztikája jobb legyen. A karzat egy részét — az ülőhelyek fölött — üvegfallal rekesztik el, a képviselők székeit pedig félkörülre fogják elhelyezni.

(Perczel Mór) hír szerint f. hó 21-kén érkezik Brüsszelből Komáromba.

(A szepesmegyei honvédegylet) e hó 3-dikán tartott ülésében elhatározták, hogy a branyiszköi diadal örök emlékezetűl nagy emléket állítanak a Branyiszköi tetejére.

(Szalovánban gyűjtéseket) kezdtek meg az 1848-és 49-ben elhullott horvátok özvegyei és árva részére.

(A főváros) különböző pontjain jelenleg 55 levélsekény van főlállítva, a mi nagy kénytelem a közönségre nézve.

(A honvéddal jávára) Pestváros által megindított gyűjtés eredménye jul. 12-ig 700 ft. volt.

(Voncina) volt fumei alispántól megtagadtatott a külföldre kért utlevél.

(Nagyszerű ünnepélyre) készülnek Fiumében a tényleges visszacsatolás alkalmára. A tengeri világitás eszközlésére azon vállalkozókat szólíták föl, kik Viktor Emmanuel Velenczbe vonullakor ott vezették a világitást.

(Aradon) élénk készülődések történnek a dalár-ünnepélyre. Azon igyekeznek, hogy minden vendég ingyen szállásról fogadtassék.

(Légszuszvígátlás iránt) Arad város is intézkedett, 14-én a szerződés megkötése elhatároztatván.

(Tiszteletbeli szénegedő.) Gergely Lajost a szentes székelyekről a „Székely Néplap“-ban közelebb megjelent két cikkről, (melyek közül egyik a „Magyarország Képekben“ cz. folyóirattól volt átvéve) — tiszteletbeli szénegedő czimmel díszíték föl, a selyei szénegedő, Azt is elhatározták, hogy neki két krajczárral olcsóbban adják a szénét, mint másnak.

(A vígadó bérlője) 7000 ft. „kárpótlást“ kér a városot, mely teremének a koronázási lakomához használatért.

(A hivatalos lap) a magyarországi és erdélyi községek számára — felére szállította le előfizetési árát, s félővre 6 ftért rendelhet meg.

(Névtöztartások) Partisirek János pesti lakos Pártényi-re, Stiefelreiter Antal és Ferencz tanítók Sziklai-ra, Nuszbek Ferencz Diósi-ra, Skrivanek József sámsoni lelkész Somhegyi-re, Littera Jenő Bettyfy-re, Niedermayer László és Béla Légrady-ra változtatták neveiket.

(Bala-on-Füreden) a vendégek száma a hozzánk beküldött legújabb jegyzék szerint már 732-re emelkedett.

(Egy angol) a mult hónap folytán 327 lovat ettek meg. De már erre nehezen adná magát a magyar ember.

—i. (A szultán fogadtatása Londonban.) A szultán oly ünneplésséggel fogadtatott, melyet még a Napoleon császár fogadtatása sem mult volt fölül. A város zászlókkal volt díszítve; az utak oldalai exotikus virágokkal. Attól a ponttól, hol kiszállt a szultán, diszruházatu helyőrség volt felállítva egész a vendéglőig. A kiszálló helyre skarlát posztó terítve. A közönség nagy kíváncsisággal leste a szultánt; de a hajó földézetére csak kíséret ment ki. Az is nyújtott elég tárgyat a bámulásra. Ott voltak: Izzedin effendi, a gyerek trónörökös, a szultán unokaöccsei, Fuad basa, a nagyvezér és a hozzájuk tartozó fényes kíséret. De mindezeknél fölünőbbek voltak az arab főnökök, cserkesz és albaniai főurak, kitünően hímzett dolmányaikban. Mihelyt a császári hajó horgonyt vetett, a walesi s cambridgei hercegek annak földézetére mentek. Csak ekkor jött ki a szultán dísz-szobájából, s a földézetre menvén, mindkét látogatóját nagy tisztelettel üdvözölé.

Török etiquette szerint egyik herceg sem szorított vele kezét, hanem egyszerűen levették fövegüket, midőn ő felszét megérinté, s földetlen fejfel maradtak állva közelében. Agyuk dörögése közt szállott ki hajójáról a nagyur; diszkocsik fogadták, melyek előbb az ünneplésben díszített vendéglőbe, onnan szállására, a Buckingham palotába szállították, hol termek egész sora, a szultán s környezete számára művészi ügyességgel s izléssel szereltetett s díszített föl. A szultánnak mind a királyi palotában, mind a kertekben, módjában álland, a legszigorubb magányt élvezni.

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(A gödöllői kastélyt) gyorsan kell átalakítani, hogy augusztus végével lakható legyen. 160,000 frtot szántak az újítási munkálatokra, de azt már rég elhasználták, s még jelentékeny összegre lesz szükség, míg teljesen kész leend. Hír szerint a király és királyné udvartartásaikkal együtt Gödöllőre jönnek, augusztus hó végén vagy szeptember elején.

(A szultán fogadtatása) már nagyban készülnek Bécsben. A schönbrunni palotában készítenek számára lakást, ép azon termeket, melyekben egykor I. Napoleon császár lakott. Ünnepeleket nem lesznek a gyász miatt.

(A bécsi hivatalos lap) megzafolja azt a hírt, mintha Szófia főherceggasszony állapota oly aggasztó volna, hogy Sarolta császárné balsorsától kellene félteni.

(Sarolta császárné) még nem tudja férje borzasztó sorsát. Ezt onnan következtetik, hogy a belga királyné mindig szines öltönyt vesz föl, valahányszor a császárnéhoz megy; különben pedig gyász visel. A királyné jul. 14-ke óta időzik Miramareban, s hogy meddig fog még ott tartózkodni s a császárnét magával viszi-e Belgiumba, mint ez tervezve volt, mindez még nincsen tudva.

(König János) domonyi földbirtokos és nyugalmazott pénzügyi fogalmazó, 245 frtyai évi nyugdíját e hó elejétől fogva holta napjáig a honvédelap javára álnotta föl.

(A budai népszínház) pártolására támogató kör van alakulóban. A következő eset is tükrözi azon érdeklődést, melylyel Budán ez intézet irányában viseltetnek. A napokban egy tehetséges német ajku polgárné meghalálózván, végrendeletében, mely már néhány év előtt kelt, többek közt ez intézetre 200 frtot hagy azon esetben, ha az halála idején ujból megnyílt volt.

(Új találmány.) Veiner Mór Pesten bádogból czélszerű szerkesztett „kézi zuhany“-okat készít, melyek szobában való használatra alkalmasok. Egy ily eszköz ára 1 ft. 50 kr.

(Beust báró) becsülete sértésért a „Politik“ című prágai lap szerkesztője egy hónapi fogságra ítéltetett. Ő Felsőge elengedte a büntetést a báró kérelme folytán.

(A párisi kiállításon) Magyarországon s kapcsoló részei 245 kiállító által voltak képviselve, kik közül 17 az arany-, 40 az ezüst-, 52 a bronz-érmék kapták, 45-en pedig megítéltel elismerésben részesültek. — 16 gőzmalom közül 11 nyert, 63 borkiállítás közül 34. — Egészben véve 60,000 kiállító küldött valamit s ezek közül 64 nagy díjakat, 882 arany-, 3653 ezüst-, 6565 bronz-érmét nyert, 5801 pedig említésben részesült, egészben tehát 16,965 jutalmazott volt.

(Egy angol) halt meg közelebről, a ki mint szorgalmas szövő-gyári munkás tűnt ki; egy finom szövetet is talált föl, melyet az ő nevével Wools-kelmének neveznek. Ez ember ifjú korában magyar vagyon ura volt; százezreket pazarolt el szeszélyei szerint. Miután elkötött vagyonát, volt lelki erje munkához kezdeni és megérdemelni életét. Ritka, de annál szebb!

(A zsidó-ekü) megváltoztatása iránt, a bécsi igazságügyi miniszterium a koronartományok összes rabbijait vélemény adásra szólította föl. A bécsi hitközség mint a m. hivatalos közlönyben olvassuk, oda nyilatkozott, hogy a legegyszerűbb formula a legjobb is: hivassék föl Isten egyszerűen tanunak s hagyassék el minden külsőség, a miben a zsidó eskü eddig különbözött a kereszténytől.

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

összeírás alkalmával 323,000; Konek szerint az 1857-iki összeírás alkalmával 393,000; Hunfalvy szerint az 1862—63-diki összeírás alkalmával 413,000.

(A népművelésre Japánban) nagy gondot kezdenek fordítani; közelebről 20,000 kötet iskolai könyvet vásároltak Washingtonban.

Adakozások Pákh Albert síremlékére.

XVII. közlés. A „Vasárnapi Ujság“ szerkesztőségéhez beküldettek:

N.-Bányáról Kovács Lőrincz által: (Makrai Károly 10 kr. Szendy János és fia 1 ft. H. Gy. 10 kr. Szűcs Sándor 10 kr. Kosztány Gergely 50 kr. Papoczi Teréz 10 kr. Kovács Lőrincz 1 ft. 10 kr.) össz. 3 ft. — B.-Dioszegről Szele József által: (Volford Kleonóra 20 kr. Szele Erzsike 10 kr. Szele József 20 kr. Csécsy Soma 20 kr. Szokoly Magdolna 30 kr. Darvay Sándorné 30 kr. Kovács József 30 kr. Kálós Bertalan 20 kr. Knaur Pálné 20 kr. Boglucz Sándor 30 kr. Szecsey Lajos 20 kr. Ujvári Ödön 30 kr. Lengyelődi Bodog 30 kr. Amon Lajos 20 kr. Kőrly Marinka 30 kr. Eberhárd József 1 ft. Szeremley Samu 50 kr. Szemes Imre 40 kr. Kossa Károly 20 kr. Kassay Marika 30 kr.) össz. 6 ft. — Az eperjesi kollegium részéről Vandrak András tanár által: (Hozsinszky Frigyes 1 ft. Vandrak András 11 kr. Ludmann Ottó 30 kr. Herfurth József 30 kr. Kobajka János 30 kr. Vécsey Tamás 30 kr. Schranz János 30 kr. Hlavatschek Mihály 30 kr. Schulek Gusztáv 30 kr. Tillysch János 30 kr. Haisch Lajos 20 kr. Florian J. 30 kr. A kolleg. első oszt. 1 ft. 2 kr. A kolleg. 3-ik oszt. 1 ft. 31 kr. A kolleg. 5-ik oszt. 45 kr. A kolleg. VI. osztályu tanulói 2 ft. 11 kr. Bálint Béla 50 kr. Kuzmi Károly 30 kr. Prahr J. 30 kr. Berzeviczy 10 kr. Strache 30 kr.) össz. 10 ft 40 kr. — N.-Pacsalból Szabó Károly 2 ft. — Patalomról Mihályfy István 10 kr. — Scharsmit Gyula 20 kr. — M.-Radnáról Stolecz József 1 ft. — Kiszállásról Bornemisza László 10 kr. — Rezek György 10 kr. — Szécsényből öz. Vancsó Jánosné 1 ft. — Kunágotáról Mesáros Károly 50 kr. — Rumról Szajer György 50 kr. — Táplányból Pivonkay 1 ft. — Török-Kanizsáról az olvasó-egylet tagjai közül többben Baucz Frigyes által 8 ft. 50 kr. — N.-Zircéről Bihari Sámuel 1 ft. 20 kr. — Babódról Rihmer Kálmán 1 ft. — Szécséről Gegess János 60 kr. — Magyarországi Lipóth Mihály 40 kr. — Csab-Rendekről Koch Frigyes 40 kr. — Nyárad-Szeredáról az olvasó-egylet tagjai Hajdu Mózes által 6 ft. — F.-Ábrányból Édes Abraham 50 kr. — Romhányból Pityka Ferencz 20 kr. — Póherelláról Goldbruner Nándor által: (Hankó János 1 ft. Manks Károly 1 ft. Veszeley János 1 ft. Sztaskó Ferencz 1 ft. Hollik János 50 kr. Holcsy 1 ft. Greiner Lajos 1 ft. Sablik Jakab 1 ft. Valovics Ján. 50 kr. Neszkó Márton 1 ft. Arthod Ferencz 2 ft. Ulrich Nesti 20 kr. Gebhárd Ágost 2 ft. Rubint Antal 1 ft. Andaházy Szilárd 2 ft. Goldbruner Nándor 1 ft.) össz. 17 ft. 20 kr. — Deákiról Bethly Jakab 20 kr. — Hodósról Kardos Ádám 10 kr. — R.-Szombatból Szabó Márton 1 ft. — T.-Füredről Bán Zsigm. 20 kr. — Megyaszórol Nagy József 30 kr. — Karcos Andrástól 20 kr. — Vuzsomból Bene János 1 ft. — N.-Tanyórol Pátek Mihály 40 kr. — Tóth Jánosné 20 kr. — Tóth Géza 10 kr. — Pestről Grau Ella 1 ft. — Szatmárról Lehooczky János 1 ft. — D.-Szt.-Pálról Horváth Mihályné 1 ft. — Dely Lajos 20 kr. — Tüskés-Becseről Bors Lajos 20 kr. — N.-Beregől Ferge József 10 kr. — Belegről Kiss Viktor 10 kr. — Kolozsvárról Rajka Teréz kisasszony gyűjtése: (Krizsa János 30 kr. Ferencz Józsi 50 kr. Warga Ferencz 20 kr. Butzi pepi 10 kr. Warga Dániel 20 kr. Liska Janko 20 kr. Liska Elemir 20 kr. Jardi József 30 kr. Budai Péter 30 kr. Kozma Ferencz 30 kr. Szathmári Ferencz 20 kr. Létai Máté 20 kr. Nagy Mór 40 kr. Thomea Károly 1 ft. Tauffer Ferencz 50 kr. Bihari Gyula 30 kr. Bánfy Ernő 50 kr. Csiki Lajos 10 kr. Hegedüs Sándor 10 kr. Kovács Sándor 10 kr. Debrecezi István 10 kr. Hegedüs István. 10 kr. + + + 10 kr. X. J. 10 kr. Tollas Károly 10 kr. F. M. 50 kr. Farkas Károly 10 kr. X. M. 10 kr. Sz. K. 20 kr. Böhm Mihály 10 kr. Valaki 20 kr. Debrecezi József 10 kr. Valaki 20 kr. Árkosy Jolán 10 kr. Szabó Ottó 20 kr. Barabási Ferencz 10 kr. Kovács Nándor 10 kr. Kiss Dénes 10 kr. Vályi Károly 20 kr. Abonyi Béla 10 kr. Tar Sándor 20 kr. (X+Y) 20 kr. (X-Y) 10 kr. Geny Pista 10 kr. Egyvalaki 10 kr. A. Gyula 20 kr. Molnár Albert 10 kr. Marosi Kálmán 30 kr. Kovács Károly 30 kr. Warga Lajos 10 kr. Rajka Teréz 1 ft. 50 kr. Össz. 12 ft. 10 kr. — Kunhegyesről Nagy P. által: (Kulifay Zsigmond 20 kr. Takácsi György 20 kr. Csávas S. 10 kr. Kulifay Károly 10 kr. Nagy Péter 10 kr. Többen névtelenül 80 kr.) össz. 1 ft. 50 kr.

(A zsidó-ekü) megváltoztatása iránt, a bécsi igazságügyi miniszterium a koronartományok összes rabbijait vélemény adásra szólította föl. A bécsi hitközség mint a m. hivatalos közlönyben olvassuk, oda nyilatkozott, hogy a legegyszerűbb formula a legjobb is: hivassék föl Isten egyszerűen tanunak s hagyassék el minden külsőség, a miben a zsidó eskü eddig különbözött a kereszténytől.

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint, az 1851-ki

(Zsidók száma Magyarországon.) Pest városában a negyvenes években (1840—45) zsidó lakos alig 10,000 volt; — ma van közel 50,000. Magyarországon, Fényes Elek szerint,

HIRDETÉSEK.

Legujabb bizonyítványok DR. PEARCE EDW. szabadalmazott GYOMORSZESZE (Magen-Essenz)

jeles hathatóságáról: 27. Bizonyítvány. Alulírtak ismételve alkalmi volt a dr. Pearce Edw. név alatt ismert szabadalmazott gyomorszeszt idült emésztési bántalmakban, ideiglenes gyomorhív és gilisztabetegségekben...

28. Bizonyítvány. Évek óta csaknem minden hónapban bizonyos időben beálló heves altesti göresben szenvedtem, mely ellen néhány hónap óta most a londoni dr. Pearce Edw. élet-szeszt...

Dr. Eybl Alajos urnak, a bécsi orvosi egyetem és es. kir. orvos-társulat tagjának helyben. Az Ön által nekem orvosiilag ajánlott dr. Pearce Edw. élet-gyomorszeszt kinzó gyomorhevemet, melyben hosszabb idő óta szenvedtem, teljesen megszűntette...

Fóráktár Pesten: Török József gyógyszerész urnál, király-utca 7-ik szám alatt, kihez mindazon vidéki urnak, kik raktárt kívának avtallalni, szíveskedjenek fordulni

Aszonkívül még léteznek raktárak következő uraknál: Bécsben: Weiss József, Tuchlauben 27, dr. Girtler József...

Minden bővebb felvilágosítás taláható a használati utasításokban, melyek minden raktárnál ingyen kiszolgáltatnak. 2086 (3-3) Ára egy üvegesnek, használati utasítással együtt, 1 forint.

Előfizetési felhívás

REGÉLŐ

1867-diki második félévi szakaszára.

Különös kedvezmény azok számára, kik a „Regélővel” együtt divatlapot is szándékoznak járattatni!

Mintán alulírt 1867-iki január elejétől kezdve K. Benyiczky Irma asszony szerkesztése mellett

DIVATVILÁG

cím alatt egy igen életrevalón rendezett divatlap jelenik meg, s a „Regélőnek” sok olvasónője előtt kívánatos lesz szépirodalmi lappal együtt divatlapot is járattatni...

Előfizetési feltételek:

A „Regélő” minden hónap kétszer, 15-ken és 30-kan, jelenik meg. Mindenik szám legnagyobb alaku 8-rétben, 64 két hasábos lapból, s ezenkívül borítékból álland.

Előfizetési ára postán küldve vagy Buda-Pesten házhoz hordatva:

Table with 2 columns: Subscription type and Price. Rows include Regélőre, Divatvilággal együtt, and Divatvilágra külön.

A Regélőhöz minden évben adandó két kisebb vagy egy nagy mellékletet a „Divatvilág” összes előfizetői is, a szállítási költség felzetése mellett, ingyen kapják meg.

A „Regélő” 1865. és 1866-ik évi folyamainból teljes száma példányok levén, újonnan belépő előfizetőt a két évfolyamot, és pedig az 1865-iki 5 fűtet, az 1866-iki 6 fűtet a mellékletekkel együtt megkapják.

A Regélő és Divatvilág kiadó-hivatala.

(3-3) (Pesten egyetem-utca 4-ik szám.) F. évi július elsőtől kezdve, teljes számú példányokkal még folyvást szolgálhatunk.

A szüléket érdeklő.

Hosszu időt igénybe vett szorgos tanulmányozásomnak sikerült a gilisztabetegségnek, mely a gyermekek sorából oly tömörkedő áldozatot ad a szülőknek, az általam feltalált „Gilisztá-cokoladéban” tokeletes gyógyszert állítani elő. Használati módja a szüléket göngyölén olvasható.

Kapható Pesten: Török József gyógyszerésznél és A. Thalmeier és társa kereskedésében, s ezenkívül számos bizonylatokat tartalmazó könyvecskékben jegyzett t. bizonyítványaimnál. 2170 (6-12) Ára egy darabnak 20 kr., nálam helyben 6 darab egy forint.

Megrendelhető posta-utánvétellel az egész birodalomba. Kröczér Ágost s. k. gyógyszerész Tokajban.

FISCHER GUSZTÁV

színházter, kereskedelmi banképület Pesten, ajánlja a legújantósb szabott árak mellett egy bőven ellátott raktárt a legujabb divatu NŐ-ÖLTÖNY-DISZTÍMÉNYEKET MINDEN ÉVSZAKRA mindennemű szalagok, gombok, kötő- és varró angol cezrnák, kötő, himző, fénylő és berillt pamutok, varró és trama selymek, laphan, harras, nemkülönben fehér és színes organtín, mousseline, mouls, battist-clair, perkaül, tullanglais, gyapot és csérna-csipekét, továbbá garzad raktárt függönytartóknak, tükröbajtóknak, csöngetyűhúzóknak, csillárszínórok, függönyen, léoni arany és ezüst-csipekék, bojtok, továbbá mindennemű butor-, kocsli- és katonai paszomány-árakat, valamint minden ezen ágat illő tárgyatnak nagyban és kicsinyben. Szintugy taláható itt egy bő raktár mindennemű belés és halesont. Megrendeléseket — a pénz előleges felküldése vagy utánvétel mellett gyorsan és pontosan teljesítünk. 2084 (16-20)

E folyó év augusztus elejétől fogva meg fog jelenni:

A HONVÉD ELSŐ MAGYAR KATONAI HETILAP.

A hadtudományból merített formák egyedül nem bírnak értékkel, csak a nemzeti szellem adhat a formáknak életet, — csak a nemzeti hadseregek győzhettek!

A közelgő európai viharban Magyarország hadserege nélkül elmerül, míg ha nemzeti hadserege van, nagy s hatalmas lehet! Lapunknak kettős czélja van, t. i. 1-ször. A katonai tudományt magyar nemzeti alapokra fektetni, és a katonai eszmék tisztázása által azon formákat megállapítani, melyek a nemzet geniúsának leginkább megfelelnek.

2-ször. Tért nyitván a honvédeknek a 48-49-beli hadjáratok részleteinek előadására, a nemzet életét tartani, melyben dicsőségét és hibáit egyaránt meglátja, és a közelmúltból a jövőre nézve okulhat.

Magyar katonai tudomány nemzeti viszonyainknál fogva még nem létezik, annak megalapítására idő kell és első lépés a czélra: szakembereket által Európa minden hadseregeinek organizatioit és szellemét tanulmányoztatni, és eszmecseré által azon elveket kitisztázni, melyek alapján saját hadseregünket szervezni kellene.

Ezen czélt legkönnyebben elérhetjük, ha költséget nem kímélve, saját embereink által külföldön oly egybekötöttéseket igyekezünk eszközölni, melyek lehetségessé tegyék: a külföldi hadseregek organizatioinak legben-

sőbb részeibe bepillantani, és ezen az uton lapunk vezércikkeit azon színvonalra emeljük, melyen az európai hadtudomány áll. Hazánk szakértő férfainak lesz fenntartva az ekképen szerzett tapasztalatokat feldolgozni és a nemzet geniúsához alkalmazni, és meg vagyok győződve, hogy legjelebb bajtársaink sietni fognak külföldi cikkeinket bírálat alá venni és abbéli nézeteiket lapunkban kifejezni.

Lapunk fűzetéjét egyfelől a magyar hadtudomány emelése; másfelől lapunk főerdekeit a 48-49-beli hadjáratok részletes előadásai fogják képezni, melynek valóítására felszólítunk minden honvéd bajtársat, hogy ezen hadjáratok történetéből adatokkal szolgáljanak, s ezeket a szerkesztőség rendezve a közönség elébe terjesztendő.

Lapunk minden hétfőn (első száma augusztus első hetében) jelenik meg. Tartalma: Kül- és belföldi hadtudományi cikkeket, javaslatokat a honvédség szervezését illetőleg, a délamerikai érdekes hadjáratok leírása egy ottan működő katonai tekintély közlései után, és a 48-49-beli hadjáratok részletes előadásai stb.

Az országos honvédegyülés, határozata alapján lapunk a honvédek hivatalos organumának tekintendő: tiszta jóvedelme honvédi czélokra a buda-pesti honvéd-egylet rendelkezése alá bocsátatik, és így a nemzet, ha lapunkat pártolja, saját jóvendőjét készíti elő, és saját múltját jutalmazza meg.

Előfizetési feltételek:

A „Honvéd” előfizetési ára havonként 50 kr., azonban jelenleg 5 óra t. i. 1-50 januárius 1868-ig fogadhatunk el csak előfizetést, 2 ft. 50 kr.jával; miután a fennemlített külföldi levelezések szervezése egyelőre tetemes költséget igényel.

Az előfizetési pénzek bérmentes levelekben Heckenast kiadó urhoz Pestre (egyetem-utca 4-dik szám) intézendők, legkésőbb 20-ik júliusig.

Pest, 1867. június 24-én.

Előfizetési feltételek:

Végül ajánljuk lapunkat honvéd bajtársainknak azon kérréssel, hogy az abban netaán előforduló és általuk felismert hibás leírásokat azonnal megczófolni sziveskedjenek; — ajánljuk a szakértő katonáknak, hogy a külföldi katonai cikkeket tartalmára becses észrevételeiket megtegyék, ajánljuk a francia pártfogásába, hogy részvétét által a honvédi alapot gyarapítsa, és mindent el fogunk követni arra, hogy lapunk kitűzött czéljának tökéletesen megfelelhessen.

BETHLEN OLIVÉR, honvéd-alezredes.

Előfizetési felhívás

VASÁRNAPI UJSÁG

POLITIKAI UJDONSÁGOK 1867. második félévi folyamára.

(Ismeretterjesztő és politikai tartalmu két hetilap. — Az egyik eredeti képekkel és illusztrálva, a másik „Országgazdálkodás”-ral bővíve.)

Előfizetési feltételek:

A Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok együtt, postán küldve vagy Buda-Pesten házhoz hordva: Félévre (július—decemberre) 5 forint. Csupán a Vasárnapi Ujság: Félévre (július—december) 3 ft. Csupán a Politikai Ujdonságok: Félévre (július—december) 3 ft.

A pénzes levelek bérmentes küldése kéretik. A „Vasárnapi Ujság” és „Politikai Ujdonságok,” mint legelterjedtebb lapok Buda-Pesten s a vidéken, a t. cz. közönség, kereskedelmi testületek, vállalkozók, gyárosok s iparúzóik hirdetményeinek fővételére s közlésére is ajánlhatnak. Az igtatási-díjak a legolcsóbban fognak számíttatni, — többszöri hirdetésnél az illetők különös kedvezményben részesíttetnek. A fordítások némétből magyarra ingyen eszközöltetnek. A Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok kiadó-hivatala (Pest, egyetem-utca 4-ik szám alatt).

Régi pénzeket

és mindennemű régiséget, dragakövet, lovagló és nyeregszerszámokat lotakárral együtt, arany, ezüst és dragakövekkel kirakva, továbbá gyöngyöt, színeskővet, aranyt, ezüstöt, asványokat vesz és cserél a legmagasb áron.

Régiségek és természetiek irodája. Pesten, Dorottya-utca a Lloyd épületben, 14. sz. a., hol egy nagy választéku raktár mindennemű régiségek, régi pénzek, gombok, óvek és mentekötők a legolcsóbb áron, ugyanint egy nagy raktár asványok, lepkek, bogarak, madárbrók, tojások s szentívek is találhatók. 2098 (15-0)

Heckenast Gusztáv könyvkiadó-hivatalában Pesten (egyetem-utca 4. sz.) megjelent és minden hitelen könyvtárunknál, Pesten Grill Karoly és Pfeiffer Ferdinandnál kapható:

EMLEKKÖNYV

confirmatiohoz készülő protestáns hajadonok számára. IRÁ GYÖRY VILMOS, az orosházi ág. hitv. evang. egyház egyik rendes lelkesze. Egy aczélmetszettel. (290 lap, 16-rét.) Vázonba kötve, aranymetéssel 1 ft. 20 kr. Francia borbé kapcsolással 2 ft. 40 kr.

betegségeket

még macacs és üdült bajokat is úgy kóródában, mint magán gyakorlat folytán több ezer betegnek legjobban bizonyult mód szeri-t, sokszor a nélkül, hogy a beteg hivatasában vagy életmódjában gatlátának, gyökereesen, biztosan és gyorsan gyógyít Med. dr. Hefler Vilmos. Pest, király-utca 27. sz. Medetz-házban, 1-ső emelet, délelőtt 7-9-ig, délután 1-4 óráig. Díjazott levelekre azonnal válaszoltatik, s kívánatra a gyógy-szerek is megküldetnek.

Pezsgőborok!!

közvetlen Franciaországból vámmentes ládákban 10 palackjával s feljebb. Louis Roederer à Reims: carte blanche; Jacquesson et fils à Chalons: Crème de Bouzy 2 ft. Napoleon grand vin: Moët & Chandon à Eprenay: Crémant rosé 2 1/2 ft. A fentebbi fajokból 1/2 palackokban 1 1/2 ft. 2097 (14-24) A pénzösszeg bérmentes beküldése vagy postai utánvét mellett széküldetnek

Floch Sándor által Bécsben, Ober-Döbling Nr. 28.

Titkos 2166 (6-12)

